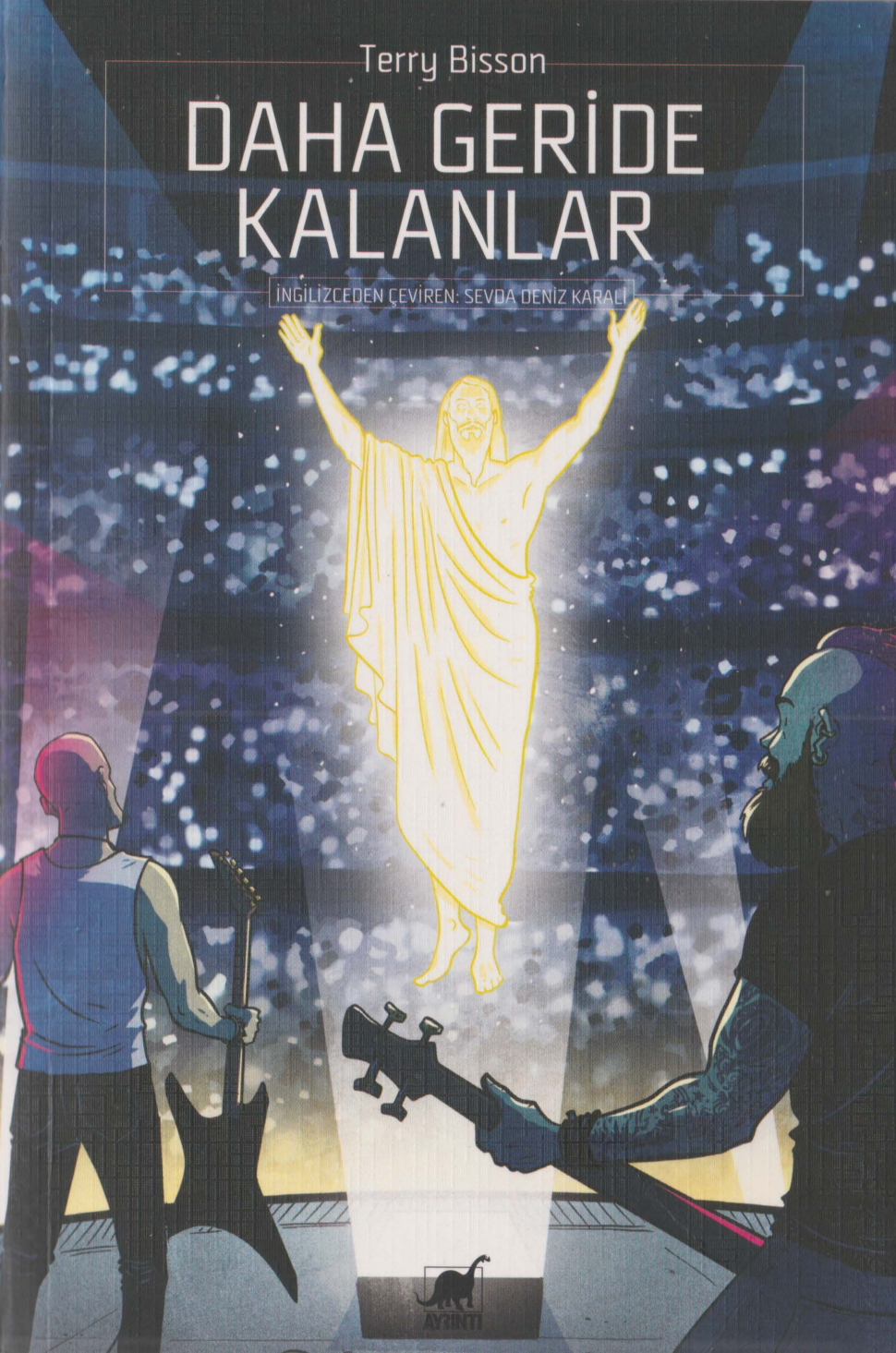
Terry Bisson

DAHA GERİDE KALANLAR

İNGİLİZCEDEN ÇEVİREN: SEVDA DENİZ KARALİ

AYRINTI

TERRY BISSON

12 Şubat 1942'de Kentucky, Owensboro'da doğan Amerikan bilimkurgu ve fantezi yazarı Terry Bisson, Yeni Sol ve Eski Güney'le şekillenmiş bir kalemkeş. Pek çok romanı arasında *Talking Man* (1986), *Fire on the Mountain* (1988), *Voyage to the Red Planet* (1990), *Pirates of the Universe* (1996) ve *The Pickup Artist* (2001) sayılabilir. 1990 tarihli kısa öyküsü "Bears Discover Fire" hem Hugo hem de Nebula ödüllerini kazandı. Tümüyle diyaloglardan oluşan ve iki kez de sinemaya uyarlanan öyküsü "They're Made Out of Meat" ise son birkaç on yılın en çok yeniden basılan bilimkurgu öykülerinden biri olarak literatüre geçti.

Gazete ve dergiler için makaleler yazmasının yanı sıra, film senaryoları, tiyatro oyunları, çizgi romanlar ve Boba Fett maceraları kaleme aldı. Aynı zamanda bir editör ve araba tamircisi de olan yazar, yaşamını Kaliforniya'da sürdürüyor.

Ayrıntı: 1603
Bilimkurgu Dizisi: 10

Daha Geride Kalanlar
Terry Bisson

Kitabın Özgün Adı
The Left Left Behind
plus...

İngilizceden Çeviren
Sevda Deniz Karali

Son Okuma
İsmail Yamanol

Terry Bisson © 2009
This edition © 2009 PM Press

Bu kitabın Türkçe yayım hakları Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Bu kitabın Türkçe yayım hakları AnatolilaLit aracılığıyla alınmıştır.

Kapak İllüstrasyonu
Berat Pekmezci

Kapak Tasarımı
Gökçe Alper

Dizgi
Hediye Gümen

Baskı ve Cilt
Ali Laçin - Barış Matbaa-Mücellit
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No. 286
Topkapı/Zeytinburnu - İstanbul - Tel. 0212 567 11 00
Sertifika No: 46277

Birinci Basım: *2022*

ISBN 978-605-314-576-9
Sertifika No: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hocapaşa Mah. Dervişler Sok. Dirikoçlar İş Hanı
No: 1 Kat: 5 Sirkeci – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

twitter.com/ayrintiyayinevi facebook.com/ayrintiyayinevi instagram.com/ayrintiyayinlari

Terry Bisson

Daha Geride Kalanlar

"Bırak İnsanlarını Gitsinler!"
ile
Özel Görelilik
ve
Samimi Söyleşi:
"Kızarmış Yeşil Domatesler"

AYGINTI

Terry Bisson
Hugo, Theodore Sturgeon, Locus, Phoenix, Nebula ödüllerinin ve *Gran Prix de l'Imaginaire*'in kazananı

"Bisson, Ray Bradbury ve Kurt Vonnegut'un izinden yürüyor."

San Francisco Chronicle

"Bisson, dünyamıza karşı kısıtlı anlayışımızı, çarpık bir netlikle değiştiren benzersiz ve titiz bir bakış açısına sahip."

Michael Bishop

"Bilimkurgu edebiyatının geleceği, Bisson ve onun gibilerin elinde."

Washington Post

"Büyük bir yetenek... Usta bir yazar ve anlatıcı."

Amarillo News-Globe

"İnanması güç bir gerçekliği yakalamayı başaran ustalık eseri."

New York Times

"Bilimkurgu edebiyatının en umut verici isimlerinden!"

Publishers Weekly

İçindekiler

Yazarın Önsözü 9

Daha Geride Kalanlar "Bırak İnsanlarını Gitsinler!" 11

Özel Görelilik Üç Sahneli, Tek Perdelik Oyun 48

"Kızarmış Yeşil Domatesler" T.B. Calhoun'un
Terry Bisson İle Röportajı 96

Yazarın Önsözü

Tim LaHaye ve Jerry Jenkins'in *GERİDE KALANLAR* romanları (ki toplamda on altı tane ediyorlar), bugün Amerika'da en çok satan fantezi kitaplar arasında. Kendini "kıyamet kurgusu" olarak tanımlayan bu kitaplar, inançlıların ölmeden dosdoğru Cennet'e çekildiği Rapture hikâyesini, "geride kalanların" da İsa geri dönene kadar Anti-İsa* (ahlaksız bir Romanyalı) tarafından yönetildiği yedi yıllık Sıkıntı Dönemini anlatıyor. Konu tamamen Kıyamet'le, Tanrı'nın İsrail'le ilgili planlarıyla ve Yeniden Doğan Hıristiyanlarla alakalı.

Milyonlarca insan bu saçmalığa inanıyor, *Geride Kalanlar* romanları da son derece popüler. Fransız bir bilimkurgu yazarı ve editörü olan Patrice Duvic, bu kitapların

* Antichrist. Dilimize aslında Deccal diye geçebilen bu ismi, yazarın metin içerisindeki bazı kelime oyunlarını tutabilmek adına böyle bırakmayı uygun gördüm. (ç.n.)

Fransa'da da yayımlanmak üzere olmasından telaşlanarak, Yeniden Doğanlar gittikten sonra dünyanın çok daha iyi bir yer olacağını anlatan bir parodi yazmamızı önermişti. Ne var ki Patrice hastaydı ve biz başlayamadan öldü, ama fikir de ilham da tamamen ona ait.

Huzur içinde uyu, *mon frère*...*

* (Fr.) "Frère" erkek kardeş anlamına gelir. (ç.n.)

Daha Geride Kalanlar
"Bırak İnsanlarını Gitsinler!*"

"Kutsal topraklar" dedi Vince. "Her şeyin başladığı yer burası." Çok fazla büyük dini dünyaya getirmiş bu çorak ve kayalık tepelere bakarken bir heyecan hissetti içinde. Her ne kadar şüpheci bir TV muhabiri olarak bu dinlerin hiçbirine inanmasa da hepsine saygı duyuyordu.

"Ve her şeyin hâlâ sürdüğü yer" dedi İsrailli general Blitz Kreig. Kendisi Vince'in rehberi ve ev sahibiydi. "Güvenli bölgede olduğumuzu unutmayın. Burası tam olarak İsrail sayılmaz, şimdilik."

Kaskından bir taş sekti.

"Anlaşıldı" dedi Vince. Tapınır vaziyetteki (ve tatlı) genç kameraman kız onu videoya çekerken, o da yapmak üzere binlerce kilometre yol katettiği yayına başladı.

* Paul Robeson'ın "Let My People Go" yani "Bırak İnsanlarımı Gitsinler" isimli şarkısına "Let Their People Go" şeklinde gönderme yapılmıştır. (ç.n.)

"Ben Vince Kirkorian" dedi, "IHS Haber ile karşınızdayız. Itz-Al-Aurz isimli İsrail yerleşim bölgesinde, Nobel Ödül sahibi biyolog Dr. Kramer Kramer ile röportaj yapmak üzere..."

ÇATIR-PATIR-ÇATIR-PATIR! Vince'in girişi ansızın gürültülü bir öğütme sesiyle bölünmüş, ardından çığlıklar yükselmişti. AAAAAİİİYY!

Vince rahatsız olmuş halde kes işaretini verdi. "Ne bu patırtı?" diye sordu generale.

"Toprak reformu" dedi General Kreig gururla arkasındaki zırhlı buldozeri işaret ederek. Buldozer iki katlı bir evi yıkıyor, Baş örtülü Arap kadınlar feryat ediyor, müdahale edemeden bakıyorlardı. "Çöle çiçek açtırıyoruz."

Kaskından bir taş daha sekti.

"Evleri buldozerleyerek mi?" Çoğu TV muhabiri gibi Vince'in de emlak değerlerine oldukça büyük bir ilgisi vardı. "Bu insanlar nerede yaşayacak?"

"Filistinli onlar" diye açıkladı General Kreig, azgın bir çocuk kalabalığına Uzi'sinden* kısa bir ateş açarak. "Develerine atlayıp çadırlarını kuracak başka bir yer bulabilirler. Burası Tanrı'nın bize vaat ettiği topraklar. İncil'de yazıyor."

Kaskından bir taş daha sekti. Bu, adamı rahatsız etmiş gibi durmuyordu.

"Ah, doğru, Vaat Edilen Topraklar" dedi Vince hatırlayarak. Ona pek adil gelmiyordu bu aslında ama insanların yürekten bağlı oldukları dini inançlarını sorgulamaması gerektiğini de biliyordu. "Dr. Kramer'la röportajım bitene kadar toprak reformuna ara vermelerini isteyebilir misiniz?"

"Tamamdır" dedi general. İşaret edince dozer sürücüsü devasa makineyi kapattı. "İşte yetenekli doktor da geliyor!"

Yaşlı adam yakındaki bir tepeye kurulmuş yerleşkenin merak uyandıran, betondan mazgallı siperlerinden aşağı

* İsrail tasarımı bir hafif makineli tüfek türü. Adını tasarımcısı İsrailli ordu subayı Uziel Gal'dan almıştır. (ç.n.)

doğru inip giderek yaklaşırken Vince gülümsemesini gizleyemedi.

Paçavraya dönmüş hırkası ve bol pantolonuyla tam olarak Einstein'a benziyordu; gözlerindeki nazik ışıltı bile aynıydı.

"Haber programınızı hep izliyorum" dedi Dr. Kramer, Vince'in elini sıkarken. "Dünyanın sizin gibi daha çok dürüst, girişken, genç gazeteciye ihtiyacı var. Üstelik bir de tatlı!"

Vince kızardı. "Teşekkür ederim, Dr. Kramer. Şimdi bize yeni keşfinizden bahsedin lütfen."

"Yeni biyo-gen tohumum topraktan balık üretiyor" dedi yaşlı yardımsever. Bir kaya parçası kafasını sıyırdı, adam kibarca başını eğdi. "Balıklı börek, füme balık, alabalık, salamura ringa balığı. Ne istersen. Artık kimse aç kalmayacak."

"Yahudi olan kimse yani" dedi general, kısa bir ateş açıp çocuk kalabalıklarını dağıtırken.

"Aç bir dünya için harika bir haber bu" dedi Vince. "Bu yeni keşfinizi piyasaya nasıl sunmayı planlıyorsunuz peki?"

"Piyasaya mı?" Dr. Kramer kafası karışmış gibi duruyordu.

"Bu devrim niteliğindeki yeni biyo-genin patentini alıp lisanslamayacak mısınız? Milyonlara bedel olsa gerek."

"Yaşlı bir adamım ben" dedi Dr. Kramer gülerek. "Parayı ne yapayım? Keşfimin karşılığında tek istediğim dünyanın, İsrail'in barış içinde yaşamasına müsaade etmesi."

Tam o anda, sanki adama cevap verircesine bir gürleme duyuldu uzaktan.

Giderek daha da, daha da yükselmeye başladı.

"Yere yatın!" diye haykırdı General Kreig, Vince ve Dr. Kramer'ı kendiyle birlikte yere çekerek. Vince yukarı bakınca acayip görünümlü av bombardıman uçaklarından bir sürünün çorak tepelerin çok alçağından hızla geçtiğini gördü.

Füze atıyor, makineli tüfekleriyle ateş ediyorlardı. Her yerde bombalar patlıyordu.

"Arap jet uçakları!" diye haykırdı general, yıkılmış Filistinli evin enkazındaki buldozerin arkasına çömelirlerken. "İsrail hapı yuttu!"

"Belki de yutmamıştır" dedi Dr. Kramer. "Bakın!"

Uçaksavar ateşi uçakların etrafında çiçek gibi açıyor, hepsini düşürüyordu. Birbiri ardına tepelerin yamaçlarına çakılıyorlardı.

"İsrail füze savunması!" dedi Vince. "Tam zamanında!"

"Keşke!" dedi General Kreig. "Bizim füzelerimiz Gazze'de teröristleri ve seyircileri ortadan kaldırmakla meşgul. Bu füzelerin nereden geldiğini bilmiyorum."

"Ben biliyorum!" dedi Dr. Kramer. "Bakın. Bir mucize bu."

Vince güvenliğini düşünmeden zar zor ayağa kalktı. Ellerini gözlerinin yanında güneşe siper ederek gökyüzündeki şekillere daha yakından baktı. Gördüklerine inanamıyordu.

Patlayan füze sandığı şeyler aslında Uzi'yle silahlanmış, sefil Arap jet uçaklarını delik deşik edip sonra da onları kar beyazı kanatlarıyla gökyüzünden vura vura indiren Melekler'di.

"Kameraya çek bunu!" dedi kameraman kıza. *Melekler mi?* diye düşündü hayretle. *Bu gerçekten yaşanıyor olabilir mi?*

"Hepsi düştü!" dedi General Kreig. "İsrail kurtuldu!"

"Şimdilik, en azından" dedi kibar yaşlı bilimci nefes nefese.

"Hepsini çektin mi?" diye sordu Vince, kameraman kıza. Dumanı tüten uçakların enkazı arasında duruyorlardı.

"Sanırım" dedi kız gözleri ışıl ışıl parlayarak.

"Haydi çıkalım buradan" dedi general. "Röportajınızı yerleşkede tamamlayabilirsiniz!"

Yolu temizlemek için birkaç kısa ateş açan general, zırhlı Humvee'sine* doğru koştu. Dr. Kramer ve kameraman kız hemen arkasındaydı.

Vince de peşlerinden gitmek üzereydi ki arkasında bir ses duydu. Dönünce keçi yününden kirli bir sabahlık giymiş yaşlı bir adam gördü. Adamın gözlerinde deli bir ifade vardı ve bir elinde antika bir Winchester 94** tutuyordu.

"Charlton Heston?***" diye sordu Vince inanamayarak. Heston'ın emekli olduğundan emindi.

"Yanlış peygamber!" dedi yaşlı adam. Gözleri alev almış iki çalılık gibiydi. "Ne tsuris**** ama! Anti-İsa geliyor, iyi bir Yahudi çocuk da değil üstelik!"

Ardından tüfeği havaya sıkıp ortadan kayboldu.

Bir Eski Ahit peygamberi! diye düşündü Vince, zırhlı araca doğru koşarken. *Bu gerçekten yaşanıyor olabilir mi*?

"Hepsini videoya çektin mi?" diye sordu kameraman kıza, Humvee'ye varınca.

"Sanırım" dedi kız gözleri ışıl ışık parlayarak.

"Hadi, hadi" dedi General Kreig. Yerleşkeye doğru hızlanırlarken ön camdan bir kaya parçası sekti. General bunu umursamış gibi durmuyordu.

"Acaba neden bu kadar koyu bir Brooklyn aksanı var?" diye düşündü Vince kendi kendine. "Nereye dönsem bir gizemle karşılaşıyorum."

---

* HMMWV: High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle. Yüksek Performanslı Çok Amaçlı Tekerlekli Araç. (ç.n.)

** 1894 yılında John Browning tarafından tasarlanan bir tüfek modeli. (ç.n.)

*** 1998-2003 tarihleri arasında Ulusal Tüfek Birliği başkanlığını yapmış, Alzheimer hastalığına yakalanması sebebiyle emekliye ayrılmış Amerikalı oyuncu ve siyasal eylemci. (ç.n.)

**** Yiddiş, yani Yahudi Almancasında "zorluk, bela" anlamına gelen kelime. (ç.n.)

On Bir Saat Sonra

Hâlâ insana özgü becerilerimize ihtiyaç duyan kalkış ve inişler hariç modern uçaklar kendi kendilerini uçurabiliyorlar. Ki bu da iyi bir şey. Atlantik'in çok yüksekliklerinde olan EconAir 777, otomatik pilottaydı, pilotu Kaptan "Cap" Church de öyle. Kendi emrindeki, uyuklayan yolcularla dolu bu devasa makineyi düşünmüyordu, hatta Amerika'da bıraktığı (biraz üşütük de olsa) sadık karısını, baş belası punk kızını ve pis oğlunu da düşünmüyordu.

Şu an yalnızca kucağında oturan tatlı, genç hostes Amy'yi ve (gerçek anlamda) elinde bulunan, insana özgü işi düşünüyordu: kadının sütyen kopçasını açmayı yani.

Tam kopçayı iki parmağıyla becerikli bir şekilde açmayı başardığı sırada bir çınlama sesi duydu.

Amy dikleşti. Kaptan zaten dikleşmişti. "Çağrı düğmesiydi bu" dedi kadın.

"Ne olmuş yani?" diye mırıldandı Kaptan, kadının dolgun göğüslerinin, Hayat Ağacı'ndan büyük boy meyveler gibi ateşli ellerine düşmesini beklerken. "Beklesinler."

"Birinci Sınıf" dedi Amy sütyeninin kopçasını geri takarken. "Özel bir çınlama bu."

"Pasta yesinler."

"Pastamız kalmadı" dedi kadın aceleyle bluzunun düğmelerini iliklerken.

Dakikalar Sonra

Amy kokpit kapısını ardından usulca kapattı, sürgüledi, kilitledi ve emniyete aldı, sonrasında da parmak ucuyla Birinci Sınıf kabinine ilerledi.

Sessiz ve karanlıktı burası, tam da olması gerektiği gibi. Kadın, yanık çağrı ışığına doğru usulca yaklaştı.

4E numaralı koltuktaki beyaz saçlı yaşlı hanımefendi telaşlı görünüyordu. "Kocam nerede?" diye sordu kadın. "Burada oturuyordu, 4F'de, İncil okuyordu, uyuyakalmışım ben, uyandığımda gitmişti!"

"Emin misiniz?"

"Tamam, belki *The Wall Street Journal* olabilir okuduğu" dedi yaşlı kadın ağlayarak.

"Belki de tuvalettedir" diye önerdi Amy. Yaşlı adamlar çok işerdi, kişisel tecrübelerinden biliyordu bunu.

"Hepsiyle birlikte mi? Ne yapacaklar ki?"

"Kimin hepsiyle?"

"Onların!" diye cırladı yaşlı kadın elini havada sallayarak. "Hepsi gitmiş!"

Amy dönüp etrafına baktı. Doğruydu! Birinci Sınıf, koltuklarda düzgünce katlanmış kıyafetler hariç boştu. Ama nasıl olabilirdi ki bu? Hizmet etmiş, şikâyetlerini dinlemiş, (aslında hoş bir Kaliforniya sepaj* şarabı olan) "şampanyalarını" sunmuş ve yastıklarını kendi elleriyle kabartmıştı.

"Sakin olun" dedi kadın. "Ben bir bakayım."

Amy parmak uçlarında koridor boyunca bir aşağı bir yukarı yürüdü. 4E hariç bütün koltuklar boştu. Her birinde geride yalnızca küçük bir kıyafet yığını kalmıştı. Çoraplar bile ayakkabıların içerisinde düzgünce katlanmış haldeydi.

Tuhaf.

Tuvalette kimse yoktu. Derken Birinci Sınıf'ın arkalarından bir tıkırtı sesi duydu.

Pencere yanı olan 12A numaralı koltukta bir adam tek başına oturuyor, dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. Amy yaklaştıkça bunun ünlü TV gazetecisi Vince Kirkorian olduğunu gördü. Uçağa binerken fark etmişti adamı. Ödüllü TV haber programındakine göre gerçek hayatta daha tatlıydı.

"Af edersiniz, Bay Kirkorian" dedi kadın.

"Kusura bakmayın ama çalışırken imza dağıtamıyorum" dedi adam başını kaldırmadan kibarca. "Büyük bir hikâyenin ortasındayım. İsrail'den dönüyorum, orada..."

* Tek bir üzüm çeşidinden üretilen şarap. (ç.n.)

"Yanınızda kim oturuyordu?" diye sordu Amy. "Kendilerine ne olduğunu gördünüz mü?"

"Bir süper model vardı" diye cevap verdi adam başını kaldırmadan klavyesinde çılgınca yazmaya devam ederek. "Tatlıydı. İsrail yerleşkesine sebepsizce yapılan bir sinsi saldırı sırasında Arap jet uçaklarını düşüren Uzi'li gerçek Melekler gördüğümü ya da gördüğümü sandığımı anlatıyordum ona, uyuyakaldı. Burada değil mi? Tuvalette olmalı."

Süper modellerin çok fazla işemesi gerekirdi, kişisel tecrübelerinden biliyordu bunu.

"Yirmi iki kişiyle birlikte tuvalette midir yani?" diye sordu Amy. "Hepsi de çıplak halde?"

Bu Vince'in dikkatini çekmeyi başardı. Adam başını kaldırdı, ardından yanındaki neredeyse boş koltuğa doğru indirdi.

"Bu onun iç çamaşırı!"

"Nereden biliyorsunuz?" diye sordu Amy.

"Yalnızca bir tahmin" dedi Vince, Chanel marka bir eşofman takımının üzerine özenle katlanarak konmuş Victoria's Secret marka dantelli sütyen ve külot takımına bakarak. Çoğu TV ünlüsü gibi onun da güzel şeyleri fark etme gibi bir yeteneği vardı. "Yerdekiler de onun ayakkabıları olmalı. Prada, sahte de değil üstelik. Burada çok tuhaf bir şeyler oluyor."

"Hem de nasıl" dedi Amy. "Gidip Kaptan'ı getireceğim."

"Bu o değil mi?" diye sordu Vince.

Oydu. Kaptan Church açık kokpit kapısında durmuş üniforma ceketine girmeye çalışıyordu. Göbek kısmı biraz dar gelmişti.

"Pantolonunun fermuarını çek, Cap" dedi Amy. "Bir krizle karşı karşıyayız."

"Çektim" dedi Kaptan Church. "Şimdi, sorun nedir?"

Amy sorunu söyledi. "Birinci Sınıf neredeyse bomboş. Geriye tek kalan, Vince. Sana Vince dememin bir sakıncası var mı?"

"Hiç yok" dedi Vince. Kadın tatlı sayılırdı.

"Ve 4E'de hüngür hüngür ağlayan yaşlı kadın hariç, her koltuktaki özenle katlanmış küçük kıyafet yığınları."

"Belki de tuvalettelerdir" diye bir seçenek sundu Kaptan. "Kendi tuvaletleri var, biliyorsun ki."

"Hepsi aynı anda mı tuvalette olacak?" dedi Amy. "Kontrol ettim. Tuvalet boş, tuvalet kapağının üzerindeki özenle katlanmış kıyafet yığını hariç tabi." Fren izlerini* hatırlayınca tüyleri ürperdi. "Her nasılsa hepsi birdenbire ortadan kayboldu."

Hmmmm, diye düşündü Vince. Bunun Arap jet uçaklarını indiren gizemli Meleklerle bir bağlantısı olup olmadığını merak etti ya da şu huysuz, yaşlı peygamberle, hani saçmalıklar sayıklayıp duran, Anti bir şey mi artık neydiyse.

"İsa aşkına!" dedi kaptan. "Fransızcamı mazur görün ama bir evrak işi kâbusuyla karşı karşıyayız. Acaba Rupture** olabilir mi bu?"

"Ne olabilir mi?"

"Rupture. Karımın sürekli sayıklayıp durduğu bir İncil şeysi. Herkes aynı anda Cennet'e mi gidiyor ne, öyle bir şey."

"Bir karısı olduğunu da ilk defa duyuyorum" diye mırıldandı Amy.

"Rupture. Kulağıma pek doğru gelmedi" diyerek derin düşüncelere daldı Vince. "Bütün bunların mantıklı bir açıklaması olmalı."

---

* Aslında araç tekerleğinin yolda bıraktığı fren/patinaj izleri için kullanılan "skid mark" kalıbının, dışkının klozetin içinde kayıp bıraktığı izlere yönelik esprili bir kullanımı da vardır. (ç.n.)

** (İng.) Kırılma, yarık, çatlak vs gibi anlamları vardır. Karakter Rapture ismini yanlış söylüyor. (ç.n.)

Ansızın uçağın arkasından; ekonomi yolcularının uzun bir sosisin içindeki domuz parçaları gibi sıkış tepiş oturduğu dar, loş tünelden bağırış ve ağlama sesleri duydular.

Ayiesha Washington adlı tatlı ekonomi görevlisi, sınıfları birbirinden ayıran perdenin arasından başını uzattı.

"Yardıma ihtiyacım var burada!" dedi kadın. "Hey, herkes nereye gitti?"

Amy olanları söyledi.

"Şimdi anlaşıldı" dedi Ayeesha (kendisi de adını her seferinde farklı telaffuz ediyordu). "Birisi perdeden gizlice bakıp Birinci'deki boş koltukları görmüş olmalı. Şimdi hepsi sınıfları yükseltilsin istiyor."

"Arkada ortadan kaybolan var mı?" diye sordu Amy.

"Keşke!" dedi Ayessha. "Yalnızca iki Hava Polisi. Tam onları almaya gitmiştim ki koltukları boştu. Geride özenle katlanmış iki tulum ve iki de Glock'tan* başka hiçbir şey kalmamış."

"Tulum mu?" diye sordu Vince.

"Turuncu hem de" dedi Aiyesha. "Suçlu kılığında seyahat ediyorlardı. Birbirlerine kelepçeliydiler."

Uçağın arkalarından bağırışlar duydular, arsından derin, sakin bir ses şöyle dedi: "Hadi yürüyün."

"Eyvah" dedi Amy.

"Ben hallederim" dedi Kaptan bölme duvarından dahili telefonu alarak. "Kaptanınız konuşuyor!" dedi. "Derhal koltuklarınıza geri dönün."

"Yok ya!" diye bir haykırış geldi. "Millerimiz var bizim. Silahımız var. Daha iyi koltuklar istiyoruz."

"O Glockları hemen kapmam lazımdı aslında" diye düşündü Iyesha.

"Ben yardımcı olabilirim."

"Kim?" Hepsi Vince'e baktı. "Sen mi?"

---

* Avusturya yapımı bir tabanca modeli. (ç.n.)

"TV muhabiriyim sonuçta" diye hatırlattı onlara kravatını düzeltirken. "İnsanlara moral vermek benim işim."

Eğlenceliymiş aslında, diye düşündü Kaptan Church koca 777'yi inişe geçirirken. İnişleri genellikle yardımcı pilotuna bırakırdı aslında ama biraz pratik yapmak da fena olmazdı.

Ayrıca yardımcı pilotu da diğerleriyle birlikte, geride yalnızca özenle katlanmış üniformasını bırakarak ortadan kaybolmuştu.

Hayal kırıklığına uğramış ekonomi yolcuları tek sıra halinde çıkarken, Church de yapması gereken evrak işlerinden canı sıkılarak seyir defterini doldurdu. Hepsi Birinci Sınıf'tan yirmi dört kişi kayıptı. Ayrıca yardımcı pilot ve Hava Polisleri de.

Neyse ki bunu kimse fark etmemişti. Church, yolcu manifestosunu kontrol eden Uçuş Yöneticisi'nin de gitmiş olduğunu görünce rahatladı.

Vince hayretle etrafına bakarak kaptanın ardından uçaktan çıktı. Herkesin çantalarını didik didik eden Hava Güvenlik eski polisleri de gitmişti. Uzun sıralar daha hızlı hareket ediyordu şimdi.

Hava alanı tuhaf şekilde sessizdi. Huzurluydu.

"Bütün üniformalı görevliler kaybolmuş!" dedi Vince. Gelen ve Giden ekranını inceledi:

RÖTAR
ÇAKILDI
RÖTAR
UZATILDI
TERK EDİLDİ
RÖTAR

Ardından mavili beyazlı, kol kenarlarında altın rengi çizgiler olan EconAir üniforması içindeki Kaptan Church'e baktı. "Seni neden atladılar acaba, Kaptan?"

"Kısa süreliğini üniformamı çıkarmıştım da. Ayrıca bana Cap diyebilirsin."

"Tamamdır, Cap" dedi Vince, ki kendisi zaten dünya çapında ünlülerle senli benli konuşurdu. "Otelime kadar bırakabilir misin beni? Servis otobüslerinin şoförleri kayıp gibi duruyor."

"Sorun değil" dedi Kaptan, hediyelik eşya dükkânında birileriyle buluşacak olan Amy ve Ayiesha'ya el sallayarak. Amy el sallamadı. "Şu ekonomi sınıfı şikâyetçilerini sakinleştirdiğin için borçluyum zaten sana."

Dakikalar Sonra

Hava alanı çıkışları tam bir kaostu, otobansa ondan da beterdi. Yanan ya da ters dönmüş, genellikle Cadillac ya da spor arazi araçlarından arabalarla doluydu. Neyse ki Cap'in Hummer H-1 marka arabası bu enkazın arasından geçecek kadar büyüktü.

Müthiş bir trajedi yaşanmış, diye düşündü Vince; haberci "anteni" adeta "tetikteydi" ve etraftaki bütün yıkım sahnelerini gözlemliyordu.

Otelin özel araç yolu, daracık camlardan çığlık çığlığa çıkmaya çalışan ama pek de başarılı olamayan yaşlılarla dolu, yanan bir otobüsle kapanmıştı.

"Sorun değil" dedi Cap bir U dönüşü yaparak. "Benim evde kalabilirsin."

"Karın için sorun olmayacağından emin misin?" diye sordu Vince.

"Kesinlikle" dedi Cap. "Yeniden Doğanlardandır o. Hani önce çuvaldızı kendine muhabbeti. Pis oğlum fark etmez bile. Kızımsa bayağı sevinir. TV dünyasındansın sonuçta, ayrıca tatlı da sayılırsın."

"Sorun olmaz diyorsan" dedi Vince.

Cap'in yapraklarla, ağaçlarla kaplı bir banliyödeki mütevazi, iki katlı koloni evine vardıklarında hava neredeyse kararmıştı.

Gotik kızı Gotha onları kapıda karşıladı.

"Gittiler, baba" dedi kız.

"Kim?"

"Annemle Billy."

Vince ve Cap telaşla eve girince koltuğun üzerinde biri büyük biri oldukça küçük, iki özenli kıyafet yığını gördü.

"Karım bayağı kiloluydu" dedi Cap. "Oğlum da sekiz yaşına göre fazla küçüktü. Bu onların kıyafetleri gerçekten de. Bu da kızım Gotha, on altı yaşında."

"On sekiz" dedi Gotha. Tuhaf yerlerinde dövmeler ve piercingler vardı hep. Siyah ruj sürmüştü, ki bu pembe yanaklarının yanında komik kaçıyordu.

Tatlı sayılır aslında, diye düşündü Vince.

"Jerry Spinger Show'u izliyorduk" dedi Gotha. "Annemle Billy'nin arasında oturuyordum ben koltukta, o sırada Jerry yukarı doğru uçmaya başladı. Ben de yatay ayarı* yapıyor sandım, Billy'den kumandayı aldım ve birden onun yok olduğunu gördüm. Annemin de."

"Hmmm" dedi Vince. "Kumandanızda yatay ayar düğmesi mi var?"

"Anlaşılan yokmuş işte" dedi Gotha. "Jerry gittikten sonra bütün misafirler kavga etmeyi kesti. Tam olarak barıştılar denemez ama susup oturdular işte. Programın başı dertte olsa bile dünyanın artık daha iyi bir yer olduğunu hissettim, ne demek istediğimi anlıyor musunuz bilmiyorum ama."

"Sanırım anlıyorum" dedi Vince. Bu kızdan hoşlanmıştı. Her şeyin iyi tarafını görebilme gibi bir becerisi vardı.

---

* Analog televizyonlarda bulunan yatay ve dikey ayarlama seçenekleri, sinyalin tam alınamaması ve ekrandaki resmin kayması durumlarında kullanılan özelliklerdi. (ç.n.)

"Gerçekten tavana yükseldiler mi?" diye sordu Cap tavana bakarak. "Soruyorum çünkü hiç hasar varmış gibi durmuyor."

"Fark etmedim" dedi Gotha. "Oprah'ya bakıyordum ben. O da gitmişti. Ellen da öyle."

"Hmmmm" dedi Vince. "Birinci Sınıf ortadan kayboluyor. Sonra bütün üniformalı çalışanlar. Sonra bütün öğleden sonra TV talk show sunucuları. Bir düzen olsa gerek burada."

"Söylüyorum bak" dedi Cap, "Rupture bu. Karımla zenci vaiz sevgilisi hep bundan bahsedip duruyorlardı."

"Rapture deniyor ona, baba" dedi Gotha. "Ayrıca adam onun sevgilisi falan değil, ayrıca zenci de değil, Afro-Amerikan."

"Babana karşı gelme!" dedi Cap. Kıza bir tokat attı.

Hmmmm, diye düşündü Vince. *Yanakları belki de o yüzden bu kadar pembe.*

On Saat Sonra

"Siyah rujunu sevdim" dedi Vince. "Pembe yanaklarını da sevdim. Ama birbirlerine pek uydukları söylenemez. Palyaçoymuşsun gibi gösteriyorlar seni. Bunda yanlış bir şey olduğundan değil tabi" diye de ekledi.

"Biliyorum" diye iç çekti Gotha. "Babam işte. Beni sürekli tokatlıyor. O yüzden yaptırdım bütün bu dövmeleri."

"Onları da sevdim" dedi Vince. Vücudunun ilginç yerlerindelerdi. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Gotha iç çamaşırını yukarı çekiştiriyordu. Ön tarafında bir kuru kafayla çapraz kesişmiş iki kemik vardı, onun dışında saydamdılar.

"Sabah oldu" diye açıkladı kız. "Babam beni seninle yatakta yakalarsa tokatlar."

"Belki sen de onu yumruklamalısındır" dedi Vince. Hiç evlenmemiş olmasına rağmen ya da belki de bu sebepten, kadın özgürlüğüne inananlardandı.

"Hmmmmm" dedi Gotha.

Yirmi Dakika Sonra

Yeterince uzun bir süre bekledikten sonra Vince aşağı indi ve Gotha'yla babasını mutfakta, kahve içer ve radyo dinlerken buldu.

"Hannity gitmiş" dedi Cap bir parça kâğıt havlunun ardından. Burnu kanıyordu. "Rush da öyle. Dr. Laura için endişelenmeye başlıyorum."

"Oh iyi oldu hepsinden kurtulduğumuz" dedi Gotha.

Adam ona tokat attı. Kız da ona yumruk.

"Haber yayınlıyorlar mı?" diye sordu Vince. Haberlerle ilgileniyordu ama aynı zamanda konuyu da değiştirmeye can atıyordu.

Gotha alıcıyı çevirdi:

... geçtiğimiz ve önceki gece milyonlarca dünya liderinin aniden ortadan kayboluşu dünyanın altını üstüne getirdi. Bu yirmi dört saatlik olayın, üniformalı güvenlik görevlileri, kurumsal CEO'lar ve birçok öncü ünlünün de gizemli şekilde kaybolması sebebiyle krize ve kesintilere yol açacağı bekleniyor...

"Diyorum size, Rupture bu" dedi Cap.

"Rap – Ay neyse, aynen!" dedi Gotha. "İsa aşkına!"

Adam kıza tokat attı. Kız da ona yumruk.

"Telefonunuzu kullanabilir miyim?" diye sordu Vince. "Yayın ağını arayıp iyi olduğumu söylemem gerek."

Dakikalar Sonra

"Bir şey öğrenebildin mi?" diye sordu Cap. Mutfak masasında oturup morarmış gözünü bir biftekle iyileştirmeye çalışıyordu.

"Nerede!" dedi Vince. "Yayın ağı çökmüş. Tüm takım elbiseler gitmiş."

"Takım elbiseler mi?" diye sordu Gotha. Yanakları öncekine göre daha az pembeydi.

"Yöneticiler yani" dedi Vince. "Aslına bakarsan takım elbiseleri hâlâ orada ama içinde kimse kalmamış. Anlaşılan artık bir işim yok."

"Ne mutlu sana" dedi Gotha. "İnsanların köle kalmasını sağlamak ve onları yalanlarla beslemek için haberleri kontrol edip çarpıtan o kurumsal hırskafalar için çalışamayacak kadar tatlısın sen."

"Bunu daha önce hiç böyle düşünmemiştim" dedi Vince.

"TV haberi kalmadı hiç!" dedi Cap. "Neler olup bittiğini nereden anlayacağız?"

"Alternatif radyodan!" dedi Gotha. "Pacifica hâlâ çalışıyor!" Alıcıyı yeniden döndürdü:

... bunun sebebi devlet başkanlarının yokluğu. Yeni Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Vlad, yeni bir Dünya Hükümeti ilan etti. Şimdi de sırada, şempanzelerin mızıka çaldığı on saatlik, kesintisiz müzik yayınımız var ...

"Dünya Hükümeti demek" dedi Gotha. "İyi bir şey olsa gerek!"

"Bana komünist icadıymış gibi geldi" dedi Cap. "Vlad da ne biçim isim ayrıca?"

"Öğrenebilirim" dedi Vince. "BM'de gizli bir bağlantım var. Biri beni arabayla bırakabilirse tabi."

"Benim Hummer'ın depo boşaldı" dedi Cap. "Bütün benzin istasyonları da kapalı. Radyoda söylediler."

"Ben yardımcı olabilirim" dedi Gotha siyah gözlüklerini takarak.

Çok havalı duruyorlardı.

Bir Saat Sonra

"Burası" dedi Vince.

Gotha'nın kocaman siyah BMW motosikletindelerdi ve BM otoparkına yaklaşıyorlardı.

"Burada bekle" dedi Vince. "Bunu yalnız yapmam gerekiyor."

Gotha başını sallayıp motosikleti durdurdu.

Vince elinde not defteriyle B Bölgesi, Seviye Dört'e, gizli BM muhbiri Leak Throat'la* sözleştikleri yere çıktı.

Ayak sesleri duydu.

"Ayakkabılar yeni mi?" diye sordu arkasını dönmeden. "Nike herhalde."

"İyisin" dedi Leak. "Belki kendi iyiliğin için fazla bile iyisin."

"Onu boş ver" dedi Vince doğrudan sadede gelerek. "Şu yeni Dünya Hükümeti olayı ne? Vlad da ne biçim isim ayrıca?"

"Romanyalı" dedi Leak.

"Iıy."

"Daha kötüsü de var" dedi Leak boğuk bir fısıltıyla. "Bütün bunlar İsrail'deki saldırılarla ve yakın zamanda milyonların ortadan kaybolmasıyla da bağlantılı. Kıyamet Günü bu, Son Günler. Bu Vlad denen adam aslında Anti..."

Birdenbire Leak'in kafası patlayıp kan, beyin ve kemikten bir yağmur gibi etrafa saçıldı. Silah sesiyse bir an sonra geldi.

"İsa aşkına!" dedi Vince onu bekleyen motosiklete doğru aşağı inerken. "Acaba bana ne anlatmaya çalışıyordu?"

Bir Saat Sonra

"Kesinlikle çok tuhaf bir şeyler dönüyor" dedi Vince. Cap ve Gotha'yla birlikte mutfaktaydı yine. "Sanırım İsrail yerleşkesini savunduğunu gördüğüm meleklerle de bir bağlantısı var. Ayrıca gizemli ortadan kayboluşlarla da. Hatta belki çölde bir şeyler sayıklayan Eski Ahit peygamberiyle bile ilgisi olabilir."

* "Sızıntı" ve "Boğaz" kelimeleriyle oluşturulan bu isim, Amerikan Başkanı Richard Nixon'ın 1972 tarihli Watergate Skandalı'yla bağlantısının ortaya çıkmasını sağlayan bilgiler veren muhbir Deep Throat'a gönderme yapmaktadır. (ç.n.)

"Bu mızıka müziği kafayı yedirtecek bana" dedi Cap. "Kim bu maymunlara çalabildiklerini söylemiş acaba?"

"Sanırım The Preacherman'le* konuşmamızın vakti geldi" dedi Gotha.

"Hangi The Preacherman?"

"Annemin Afro-Amerikan vaizi" dedi Gotha.

"Zenci sevgilisi yani" dedi Cap.

Kız da ona bir yumruk çaktı.

Yirmi İki Dakika Sonra

Üç kişi bir motosiklette mi? Hiç sormayın bile. Bir şekilde hallettiler işte.

"Sanırım babanı yumruklamaktan vazgeçmelisin" dedi Vince, Kristal Katedral'in önüne çekip birer birer motosikletten inerlerken.

"Bence de" dedi Cap.

"Düşüneceğim" dedi Gotha. "Şunu anlamalısın ama, hâlâ ona göre çok gerideyim."

Kristal Katedral, Superdome** kadar büyük, devasa bir mega-kiliseydi. İçerideki koltuklar boştu. Hepsinin üzerinde özenle katlanmış kıyafet yığınları vardı.

Sunakta yakışıklı, dinç bir orta yaşlı siyahi adam diz çökmüş duruyordu. Vince önce adamın dua ettiğini sandı. Ama yaklaştıkça aslında ağladığını fark etti.

"Geride kaldım ben" dedi hüngür hüngür ağlayarak.

"Yok canım" dedi Gotha etraftaki boş koltuklara bakarak. "Annem nerede?"

"Rapture'la gitti" dedi The Preacherman. "Cemaatimdeki herkesle birlikte, ben hariç."

Gözlerini silip etrafına bakındı. "Baban ne yapıyor öyle?"

---

* "Preacher man" kelimesi İngilizcede "vaiz" anlamına geliyor. Ancak yazar bu isimle ilerleyen bölümlerde metne mizahi diyaloglar kattığı için tam olarak Türkçeleştiremiyoruz. (ç.n.)

** Mercedes-Benz Superdome; Amerika'daki, üzeri kubbe şeklinde kapalı bir spor ve gösteri stadyumu. (ç.n.)

Cap koltuklara gitmiş pantolon ceplerine bakıyordu. "Bozukluk arıyorum sadece" diye seslendi onlara.

"Vaktini boşa harcıyorsun" dedi The Preacherman. "Ben çoktan temizledim hepsini."

"Önce mi sonra mı?" diye sordu Gotha.

"Devam eden bir süreç bu" dedi The Preacherman. "Gelin ofisime inelim, orada konuşabiliriz."

Kısa Süre Sonra

"Belki de sığınak korumuştur seni" diye önerdi Gotha.

The Preacherman'in iki bin metre karelik mütevazi ofisinde, stadyumun altındaki bir sığınakta oturuyorlardı.

"Olamaz" dedi adam. "Başkan Yardımcısı da sığınağındaydı, kuş tabancasını temizliyordu, o da gitti ama. Bloglarda okudum."

"Ya Başkan?" diye sordu Vince.

"O da gitmiş" dedi The Preacherman. "Açıklıktaymış hem de, çalılıkları kesiyormuş. Geride yalnızca motorlu testereyle bir pantolon bulmuşlar. Bir de güzel bir deri ceket. 2. Dünya Savaşı A1 uçuş ceketlerinin bir replikası."

"Havacıydı o da" dedi Cap.

"Şu an bir yerlere uçtuğu kesin" dedi The Preacherman. "Evet, sizin için ne yapabilirim millet? Cemaatime katılmakla ilgilenir miydiniz? Bir sürü boş koltuğumuz var."

Gözlerinde bir yaş belirdi, ama hızlıca silinip atıldı.

"Olmaz" dedi Gotha. "Bu Vince Kirkorian, TV muhabiri. Neler olup bittiğini bilmek istiyor."

"Eski TV muhabiri" diye düzeltti Vince. "Ama hâlâ bütün bu tuhaf olayların ardındaki gerçeğe ulaşmaya dair o haberci açlığına sahibim tabi."

"Olay" dedi The Preacherman. "Tekil. Hepsi tek bir olay."

"Ve o da?" dedi Vince teşvik edercesine.

"Rapture" dedi The Preacherman. "Hepimiz bunun geleceğini biliyorduk. Bütün bu insanları İsa'nın ta kendisi yakaladı enselerinden, tıpkı kedi yavruları gibi ve

doğru Cennet'e götürdü hepsini. Çoğunlukla aşırı kilolu olmalarına rağmen hem de."

"İyi de neden?" diye sordu Vince.

The Preacherman omuzlarını silkti. "Yapabildiği için belki? Beni aşıyor. Zaten bizler için de geri gelmesi gerekiyor, yakında hem de. Ama onlar niye sıranın önüne atladılar, orasını bilemiyorum."

"İsrail'e yapılan saldırılarla ve Dünya Hükümeti'yle bir ilgisi olabilir mi bunun?"

"Tabii ki" dedi The Preacherman. "Kıyamet Günü bu, Son Günler. BM'yi yürüten o Romanyalı herif de Anti-İsa. Dünya hükümeti. İsrail saldırısı. Kıyamet..." Masasının üzerindeki İncil'e vurdu. "Hepsi bu İyi Kitap'ta yazıyor."

"Söylemiştim size!" dedi Cap.

"Zaman ilerliyor" dedi The Preacherman. "Şimdi yedi yıllık bir Sıkıntı dönemi var, Doğu Yaz Saati'ne göre dün 2:20'de başladı."

"Jerry Springer sırasında" dedi Gotha.

"Sıkıntı Dönemi'nin yanında Jerry bile Oprah gibi kalacak" dedi The Preacherman.

"Sıkıntı Dönemi ne?" diye sordu Cap.

"Bela" dedi The Preacherman. "Zor zamanlar. Sel ve açlık, salgın ve panik, kasırgalar, orman yangınları, savaşlar ve savaş söylentileri."

"Iıy" dedi Cap. "Ne yapacağız peki?"

"Geçip gitmesini bekleyeceğiz" dedi The Preacherman. "Sorun yok aslına bakarsanız. Yedi yıl sonra İsa dönüyor, ondan sonra gelsin hallelujah zamanları. Anti-İsa oyundan atılıyor. İsa tüm serbest atışlarını yapıyor. Biz inançlı yeniden doğanlar da şampiyonluk yüzüğünü kazanıyoruz."

"Ya geri kalanlarımız?" diye sordu Gotha.

The Preacherman gözlerini devirdi, ellerini iki yana açtı ve omuz silkti.

"Söylemeden edemeyeceğim, bütün bunları yutmak pek kolay değil sanki" dedi Vince. "Kimsenin gönülden

bağlı olduğu dini inançlarını sorgulamak istemiyorum ama bütün bu deli saçmasına gerçekten inanmıyorsunuzdur herhalde?"

"Al" dedi The Preacherman. Vince'e İncil'i uzattı. "Herhangi bir yeri aç."

"Sonra?"

"Aç bir. Aç ve oku."

Vince açtı ve okudu.

Tam isabet.

"İsa aşkına!" dedi. "Hepsi doğru. Nasıl da aptallık etmişim!"

"Demiştim!" dedi The Preacherman İncil'ini geri alırken. "Başka kontrol etmek isteyen var mı?"

"Ben almayayım" dedi Gotha.

"Vince'in sözüne güveniyorum" dedi Cap. "Bir TV muhabiri sonuçta. Ya da öyleydi."

"Hâlâ öyleyim" dedi Vince sarsılmış bir şekilde. "Sadece şimdi Gerçeği biliyorum."

Bir Hafta Sonra

"Neden herkes sana The Preacherman diyor?" diye sordu Vince. "Gerçek adın ne?"

Cap'in koloni evinin mutfağında oturuyorlardı. Boş Kristal Katedral çok yalnız geldiği için The Preacherman de onlara katılmıştı.

"Gerçek adım bu" dedi adam.

"Ha?"

"Siyahiler tuhaf isimleri sever ya hani? Benim anne de takmış ona. Vaizlik okumamı istemiş, o yüzden de adımı The Preacherman koymuş."

"Aa" dedi Vince. İşe spor muhabiri olarak başlamıştı ve God Shamgodd adında bir basketbolcu hatırlıyordu.

"Ama sen bana sadece The diyebilirsin."

"Tamamdır, The" dedi Vince, ki kendisi zaten dünya çapında ünlülerle senli benli konuşurdu.

"Bütün blogları kontrol ettim az önce" dedi Gotha. Bilgisayarda oturuyordu. "Anlaşılan bu Rapture olayı gerçek. Siyasetçiler, kurumsal kodamanlar, hırskafalar falan... Hepsi gitmiş iyi mi!"

"Kötü!" dedi Cap. "Büyük petrol CEO'ları olmaması demek yakıt da yok demek. Benim SUV bir teneke yığını sayılıyor artık resmen!"

"Bu da artık küresel ısınma olmayacağı anlamına geliyor" dedi Gotha. "İyi tarafından bak."

"Hükümet olmaması da artık savaşlar olmayacağı anlamına geliyor" dedi Vince iyi tarafından bakarak. Kendisi için yeni bir şeydi bu aslında ama hoşuna gitmeye başlamıştı.

"Büyük savaşlar olmayacak en azından" dedi The.

"Agribiz* kapanıyor" dedi Gotha, başka bir blogda aşağılara doğru inerken. "Çiftlik ödenekleri de yok artık."

"Fritos da yok demek oluyor bu" dedi The.

"Para ne olacak peki?" dedi Cap. "ATM'ler boşaldı mı içlerini dolduracak bankacılar da olmayacak, bittik."

"Paraya kimin ihtiyacı var?" dedi Gotha.

"Benimkini seviyordun ama" dedi babası. "Hepsini dövmelere, siyah rujlara harcadın."

Gotha babasına bir yumruk çakacaktı ki vazgeçti. "Bırakıyorum artık" dedi yumruğunu indirerek.

"İyi. Bir Hıristiyan'ın yapması gereken de bu" dedi The.

"Bir Hıristiyan'ın yapması gereken diğer yanağını çevirmek değil miydi?" diye belirtti Vince. "Yanakları o yüzden o kadar pembeydi. Palyaçoya benziyordu resmen."

"Ne olmuş benziyorduysa?" diye sordu Cap.

"Eklemlerim acıdı zaten" dedi Gotha.

"Fritos'u özledim biraz" dedi The.

---

* "Agribusiness". Ticari ilkelere dayalı olarak yürütülen tarım. (ç.n.)

Bir Hafta Sonra

"Sıkıldım" dedi Cap. "Tüm hava yolları kapandı. Uçaksız kalmış bir pilotum resmen."

"Ben ne yapayım peki?" dedi Vince. "Yayın ağı olmayan bir TV muhabiriyim."

"Ben de bir vaizim ama cemaatim yok" dedi The.

"Mızmızlanmayı kesin" dedi Gotha. "Yedi yıl sürecek sadece. Sonra dünya sona eriyor."

"Haklı!" dedi The, İncil'ine vurarak. "İsa geri döndüğünde hepimizi Cennet'e alacak. Bazılarımızı yani."

"Çok hevesle hazırlanma da sen" dedi Cap. "Karımla oynaştığın için Cehennem'e gidiyorsun."

"Yalan!" dedi The. "Belden aşağı inmedik hiç, onun belinden aşağı en azından."

"Yedi yıl çok uzun bir süre" dedi Vince konuyu değiştirmeye can atarak. "O sırada ne yapacağız?"

"Hadi bir rock grubu kuralım!" dedi Gotha.

"Bir rock grubunun havalı bir ismi olması lazım yalnız" diye belirtti Vince.

Bir Hafta Sonra

"Buldum!" dedi Gotha. "Tribs* diyebiliriz kendimize."

"İyi fikir" dedi Cap. "İki parmağımla sütyen açmayı öğrenebiliyorsam elektro gitar da çalabilirim herhalde."

"Ben de haber sunucusuydum" dedi Vince. "Bass çalabilirim."

"Ben de baterist olurum" dedi The. "Snoop Dogg'un Escalade'i** otobanda ters dönmüştü, onun arkasında bir bateri makinesi olacak."

"Bateri makinesi varsa bateriste ihtiyacımız olmaz ki" diye belirtti Vince.

"Birinin açıp kapaması lazım ama" dedi The. "Ayrıca her rock grubunun bir zenciye ihtiyacı vardır."

* İngilizcede "trib" kelimesi lezbiyen ilişkide iki vajinanın birbirine sürtünmesi eylemine denir. (ç.n.)

** Cadillac Escalade. Çok lüks bir SUV modeli. (ç.n.)

"Afro-Amerikan" diye düzeltti Gotha.

"Neyse ne!" dedi The.

6,9 Yıl Sonra

"Bir Grammy daha!" dedi Cap. "Parmak uçlarım yara oldu artık."

"Bu ezik ödül törenlerinden çok sıkıldım" dedi The. "Ne kırmızı halı var, ne parti var..."

"Ne de müzik şirketlerinden takım elbiseler var" diye ekledi Vince. "TV de yok. Joan Rivers da."

Hollywood'da, çöplerle dolmuş boş bir havuzun kenarında oturuyorlardı.

"Mızmızlanmayı bırakın" dedi Gotha. Tribs'in baş vokalisti olmanın yanı sıra aynı zamanda menajeriydi de. "O ödüle ihtiyacımız vardı. Asıl ben yılın en büyük işinin peşindeyim."

"Stones'un açılışını mı yapacağız?" diye sordu Cap. "Duyduğuma göre bir Veda Turu daha yapıyorlarmış."

"Ondan da büyük bir şey" dedi Gotha grubun koca siyah BMW boksör motoruna atlayarak. "Girin hadi ya da atlayın işte. Gidelim!"

İleriki Bir Zamanda

"Neden ülkenin bir ucuna sürmemiz gerekiyor anlamıyorum" dedi Cap. "Telefonla bağlayamaz mıyız işi?"

"Telefon yok ki artık" diye hatırlattı Gotha. "Ayrıca Dünya Lideriyle yüz yüze tanışmamız gerekiyor. Burning Man'de* büyük bir gösteri planlıyor. Şansımız varsa ilk Şahsi Görünüşü için açılışı Tribs yapabilir belki."

"İlk ve son" dedi The. "Adam Anti-İsa! Zamanı neredeyse doldu. Ayrıca şeytanın teki."

"İyi yanından bak" dedi Gotha. "Dünyayı daha iyi bir yere dönüştürdü, Dünya Vatandaşlığı şeyiyle falan. O kadar da kötü olamaz yani."

---

* 1986'dan beri her yıl Amerika'nın Nevada eyaletindeki Black Rock Çölü'nde yapılan 9 günlük festival. (ç.n.)

"Katılıyorum galiba" dedi Vince. Kendini genellikle Gotha'ya katılırken buluyordu zaten. Bir çiftlerdi artık. BMW'nin arkasında, kızın arkasında oturuyordu o. Babasıyla The Preacherman de sepette* sırayla birbirlerinin kucağına oturarak gidiyorlardı.

"Tüm bu çöplere ne demeli peki?" diye sordu Cap.

"Ya da bu bufalolara?" diye sordu The.

Yol molozlarla doluydu ve trafik de sürekli olarak bufalo sürüleri yüzünden tıkanıyordu. Yine de pek trafik var denemezdi.

"Bufalolar iyidir" dedi Gotha, atlı Kızılderililerden kaçan bir sürüye çarpmamak için aniden dönerek. Artık bütün kumarhaneler kapalı olduğundan Kızılderililer onların ciğerlerini yemeği planlıyordu.

"Haklı" dedi Vince. "Sıkıntı zamanında bile hayat bufalolar için çok daha iyi artık, Kızılderililer için de."

"İtiraf etmeliyim" dedi Cap, kendisi çiftlikte yetişmişti. "Kırsal tüm o agribiz olayı yokken çok daha hoş duruyor."

"Fritos özledim ben" dedi The. "Ama hapishaneler kapandığından beri hayatın siyahiler için artık çok daha iyi olduğu doğru. Ne polis var, ne gardiyan, ne uyuşturucuyla savaş."

"Bütün haydut rapçiler de Rapture'ladı gitti" diye ekledi Gotha, hiç yavaşlamadan bir cigara yakıp sonra Vince'ten döndürerek.

Daha İleriki Bir Zamanda

"Ah!" dedi Cap.

Bir dolu parçası kafasına vurmuştu. Beyzbol topu büyüklüğündelerdi resmen.

"Kask tak demiştim sana" dedi Gotha. Indiana boyunca hızla ilerliyorlardı. Rapture'dan önceki haliyle tıpatıp aynıydı aslında, doluların boyutları hariç tabi.

* Motosikletlerin yanına ilave olarak takılabilen tekerlekli kısma/yan arabaya sepet de denir. (ç.n.)

"Sıkıntı dönemi korkunç bir hava durumu anlamına da geliyor" dedi The, başını İnciliyle koruyarak. "Fırtınalar, seller, salgınlar, yangınlar. Uyarılmadık diyemezsiniz ama."

"BİZ, SEN uyarılmadın diyemeyiz, daha doğrusu" dedi Vince. "Sonuçta biz bunların hiçbirine inanmıyorduk, unuttun mu?"

"İyi yanından bakın" dedi Gotha. "Bütün Wal-Mart marketleri yok eden o hortumlar nasıldı ama? Bayağı iyiydi onlar!"

"Tüm Las Vegas'ı bitiren akasya salgını olmasaydı da olurdu bence" dedi Cap. "Flamingo'dan* iki tane kullanılmamış bedava büfe ikramım vardı benim."

"Bence de tüm Florida'yı su bastıran tsunami olmasa da olurdu" dedi The. "Magic Kingdom'da** ruhban sınıfına indirimleri vardı."

"Ayrıca ikimizin de işemesi gerekiyor artık" dedi Cap.

"Mızmızlanmayı bırakın da bacak bacak üstüne atın" dedi Gotha. "On altı saat sonra New York'ta olacağız."

On Altı Saat Sonra

BM binası dikenli tellerle ve ellerinde AK-47'ler olan güvenlik görevlileriyle çevriliydi. Hepsinin rozet numarası da aynıydı: 666.

"No pasarán***" dediler Tribs ana kapıya yaklaşırken.

"İspanyolca bu" dedi The. "Diyor ki 'Unutun gitsin. Dönün ve evinize gidin. Anti-İsa'dan sakının!' "

"Emin misin?" diye sordu Gotha. "O kadar yol geldik."

"Kesinlikle" dedi The. "Kristal Katedral günlerinde çeşitli kültürlerden oluşan bir cemaatim vardı. Üç dil biliyorum ben."

"Etkilendim" dedi Vince. "İngilizce, İspanyolca, diğeri ne?"

---

* Las Vegas'ta bir otel ve kumarhane. (ç.n.)

** Walt Disney World Resort'ta bulunan eğlence parkı. (ç.n.)

*** (İsp.) Geçiş yok. (ç.n.)

"Siyahi İngilizcesi. Bugünlerde pek ihtiyaç olmuyor gerçi, tüm haydut rapçiler de gittiği için. Yiddiş gibi bir şey yani."

"No pasarán!" diye tekrar etti güvenlik görevlileri.

"O kadar yol geldik" dedi Gotha dişlerini gıcırdatarak. "Ben diyorum ki basalım mekânı."

Ansızın

"Bırakın geçsinler" dedi tatlı bir ses.

Cap hayrete düşmüştü. Amy'ydi bu, eski Birinci Sınıf kabin görevlisi.

"Ne yapıyorsun burada?" diye sordu adam, kadın onları BM'nin içine, Dünya Lideri'nin Özel Odası'na doğru götürürken.

"Kız arkadaşıyım" dedi Amy.

Cap kıskançlık hançerini hissetti içinde. "Sütyeninin kopçasını mı açtırıyorsun ona?" diye fısıldadı kızının duymayacağını umarak.

"Duydum" dedi Gotha.

"Açmasına gerek yok ki" dedi Amy. "Artık sütyen takmıyorum."

Dakikalar Sonra

Tamamen siyah ve kırmızı renklerle donatılmış devasa bir odaya girdiler. İçeride hiç mobilya yoktu; yalnızca bir televizyon bir de Bay Kahve makinesi vardı. Bir de üzerinde 666 yazan karton bir kutu.

"Kutuya selam durun!" dedi Amy.

Hepsi eğilerek kutuya selam verdiler. Parmaklarını çarpı yapan The, prensip olarak eşitliğe inanan Vince bile. "Ama Roma'daysan..."* diye mırıldandı bir dizini kırarken.

"Roma'yı boş ver" dedi kutunun içinden bir Ses. "O süslü heriflerin hepsi göçüp gitti çoktan."

---

* "Roma'daysan Romalılar gibi davran." Bulunulan yerin kurallarına uymaya yönelik bir atasözü. (ç.n.)

"Uğurlar olsun" dedi Gotha. "Dünya artık daha iyi bir yer, her ne kadar mükemmel olmasa da."

"Yağcılık her işe yarar*" dedi kutunun içinden Ses. "Yaklaşın."

Hepsi yavaş yavaş yaklaştı. 6'lardan birinin içinde iki küçük delik vardı, Vince içerideki gözleri görebiliyordu. "Oz Büyücüsü gibi oldu bu" dedi.

"Oz Büyücüsü sahtekârın tekiydi" dedi Kutudaki Ses. "Ben Asıl Olan'ım. Anti-İsa, Dünya'nın Yöneticisi, Karanlık Olan, Yalanların Prensiyim."

"Kim olduğunu biliyoruz, Vlad!" dedi The. İncil'ini bir kalkan gibi önünde tutmuştu. "Yüzünü göster!" dedi adam. "Senden korkmuyoruz."

"Kendi adına konuş" dedi Cap.

"Yüzünü göstermeyi sevmez" dedi Amy. "O yüzden ben hariç kimse onu şahsen görmedi."

"Ah, ama yaptığı şeytanlıkları biliyoruz!" dedi The. "O Tek-Dünya hükümeti İsrail'i, Vaat Edilen Topraklar'ı yok etti. Ah, keder!"

"Sensin ah keder" dedi Kutudaki Ses. "İsrail'i falan yok etmedim, sadece Avrupa'ya, ait olduğu yere taşıdım."

"Doğru" dedi Vince. "Dr. Kramer'dan bir e-posta almıştım, biyo-gen balıklarının zengin Polonya topraklarında çok daha iyi olduğunu söylüyor. Ona göre hava hoşmuş. Filistin topraklarını çalma fikrine hiç rahat bakamamıştı zaten."

"Polonya topraklarını çalmak sorun değil mi ama?" diye sordu The.

"Polonyalılar borçlu bize... Yani, onlara demek istedim" dedi Ses. "Ukraynalılar da. Almanları hele hiç saymıyorum. Ayrıca birkaç bacak kırmadan omlet yapamazsın."

"Yumurta o" dedi Vince.

---

* "Flattery will get you nowhere" yani "yağcılık işe yaramaz/bana sökmez" kalıbı burada "Flattery will get you everywhere" şeklinde değiştirilmiştir. (ç.n.)

"Her neyse" dedi Kutudaki Ses. "Tartışmayalım. Sizin için ne yapabilirim?"

"Tartışmayı sevmez" dedi Amy.

"Aslında olay bizim sizin için ne yapabileceğimiz" dedi Gotha. "Size bir teklifimiz var."

"Teklif falan bilmem ben" dedi Ses. "Bir lütuf mu istiyorsunuz?"

"Bir gösteri daha ziyade" dedi Gotha. "Black Rock Şehri'ndeki koca gösteri için bir gruba ihtiyacınız var. İlk Şahsi Görünüşünüz için yani."

"Ve sonuncu" dedi The, İncil'inin ardından.

"Kapa çeneni, The!" diye tısladı Gotha. "Şanslı günündesiniz, Bay Anti-İsa. Tribs bedavaya çıkacak."

"Düşüneceğim" dedi Ses. "Memelerini göster bakayım bana."

"Göstermezsen iyi edersin" dedi Amy.

Ama Gotha yine de yaptı. Tişörtünü kaldırıp gösterdi.

"Tatlıymış" dedi Ses. "İşi aldınız. Ödeştik. Şimdi gidin buradan. Bu kutunun içi çok sıcak."

Dakikalar Sonra

"Kusura bakma" dedi Gotha, Amy onlara sokağa kadar eşlik ettiği sırada tişörtünü indirirken.

"Sorun değil" dedi Amy. "Beni daha iyi gösteriyor zaten."

"Doğru" dedi Gotha'nın babası. "Onunkiler Hayat Ağacı'ndan sarkan olgun meyveler gibi."

Gotha'nın adamı yumruklayası geldi ama yapmadı.

Haftalar Sonra

Gotha'nın koca siyah BMW boksör motoru kuzey Nevada'yı kaplayan çöplerin ve molozların arasında hızla ilerliyordu. Anti-İsa'nın kamu içindeki ilk görülmesini planladığı Black Rock Şehri'ne doğru yoldalardı.

"Nihayet yüzünü görebileceğiz" dedi Gotha. "Yakından hem de, onunla birlikte sahnede olacağız çünkü. Tatlı mıdır acaba?"

"Yalanlar Prensi mi?" diye alay etti The. "Karanlık Olan'ı diyorsun? Anti-İsa? Tatlı olacakmış?"

"Hep çok olumsuzsun sen" dedi Cap.

The onu duymazdan geldi. "En azından o çirkin suratını sadece bir anlığına falan göreceğiz. Yedi Yıllık Sıkıntı Dönemi bu gece sona eriyor. İyi Kitap haklıysa, ki şu ana kadar haklıydı, İsa tam gece yarısı dönüp Anti-İsa'yı ve yoldaşlarını doğru Cehenneme gönderecek."

"Bize ne olacak?" diye sordu Vince.

"Ben kesin Cennet'e giderim" dedi The. "Günahkârım, ama İsa beni affetti. Sizi de affedebilir aslında, yanında götürebilir ya da Anti-İsa'yla birlikte Cehenneme de atabilir tabi. Son derece katı olabiliyor kendisi."

"Sen bir konuşmaz mısın?" diye sordu Cap. "Ben seni karımla oynaştığın için affetmiştim."

"Belden aşağı inmedik hiç" diye hatırlattı ona The. "Onun belinden, en azından. Ayrıca beni ya da bir başkasını dinlemeyecektir ki. Kararını çoktan vermiş olabilir ya da o sırada da karar verebilir. Tek bildiğim, bir rock grubunda çaldığınız için artı puanınız olabilir belki."

"Burada kalamaz mıyız?" diye sordu Gotha. "Haftaya başka bir gösterimiz daha var, Petaluma'da."

"Panayır gösterisi o sadece" dedi The. "Ayrıca İsa geri döndüğünde dünya sonra erecek. Ortada bir Petaluma da kalmayacak yani."

"Petaluma'yı özleyeceğimi sanmıyorum" dedi Vince düşünceli düşünceli. "Ama dünyayı özleyeceğim."

Saatler Sonra

Black Rock Şehri'nde oyuncak bebeklerle, plastik taylarla, boncuklar ve suni elmaslarla kaplı arabaların arasında zar zor ilerleyen, çıplaklar tarafından sürülen tuhaf bisikletler yüzünden korkunç trafik vardı.

"Sanat arabaları" dedi Vince.

"Iyy" dedi Gotha.

Bütün bunların merkezinde belli belirsiz (yani aslında tam anlamıyla) Timothy Leary'ye* benzeyen devasa bir hasır heykel vardı. Bazı sarhoşlar bunu ateşe vermeye çalışıyorlardı.

"Ateşiniz var mı?" diye sordular.

Tribs onları görmezden gelip sahnedeki devasa kuru kafa şeklindeki iki hoparlörün arasına kurulmaya başladı.

"Bunun yanında Woodstock halk müziği gösterisi gibi kalıyor resmen" dedi Gotha. Siyah dudaklarını mikrofona koyup ses kontrolü yaptı: "Kontrol 3-2-1!"

"Altı altı altı" diye patladı yankı.

"Wood stock dediğin şey ne?" diye sordu Cap, elektro gitarını akort ederken.

"Saat kaç?" diye sordu Vince. Hava kararmıştı. Soğuk bir rüzgâr yükseliyordu. Saati durmuştu adamın.

Tüyleri diken diken oldu.

Gece Yarısına Doğru

Çoğunluğu kafayı bulmuş, birçoğu çıplak ve hepsi de vücut boyası ve kumla kaplı yarım milyon insan sahnenin etrafına toplandı.

Tribs, kendilerinin çıkacak tek grup olduğunu öğrenince çok şaşırdı. Amy gelip onlara içinde yalnızca tek bir şarkı bulunan şarkı listesini verince daha da şaşırdılar.

"Hiç su yok ve yalnızca iki tane seyyar tuvalet var" dedi kadın. "Hemen çalmaya başlasanız iyi olur!"

Cap dehşet bir akor bastı. Gotha mikrofona yaklaşıp haykırdı, "İzin verin de tanıtayım kendimi...**"

The, bateri makinesinin OYNAT tuşuna basınca kalabalık çıldırdı.

---

* Saykodelik ilaçları savunmasıyla tanınan Amerikan psikolog. (ç.n.)

** The Rolling Stones'un "Sympathy for the Devil" isimli parçası. (ç.n.)

Vince bass'ını eline aldı. Arkasında devasa bir karton kutunun vinçle sahneye indirildiğini gördü.

Üzerinde 666 yazıyordu.

"Zengin, zevkli bir adamım ben..."

"Neler oluyor?"

Tribs "ortamı" yıkarken bir anda Cap'in elektro gitarı sustu; The'nın bateri makinesi, Vince'in bass'ı ve Gotha'nın mikrofonu da.

Amy hepsinin fişini çekmişti.

Saat 12:00'dı.

Alkış kulakları sağır edecek kadar yüksekti.

Sahnenin ortasındaki kutu sanki büyü yapılmış gibi yavaş yavaş yükseliyordu. Kalabalık, kutunun altında bağdaş kurmuş oturan zayıf kişiyi görünce nefesini tuttu.

Adam ayağa kalktı ve kalabalığın yine nefesi kesildi.

Bu kibar bilge yüzü, bu kaşındırıcı pelerini, bu dikenli tacı karıştırmalarına imkân yoktu.

"İsa aşkına!" diye bağırdı Cap.

"Tam isabet" dedi İsa yüzünde bir gülümsemeyle.

"O hep sendin zaten!" dedi The dizlerinin üzerine yığılarak.

"Ayağa kalk, inançlı dostum" dedi İsa onun ayağa kalkmasına yardım ederek. "Hem bendim hem ben değildim. Ying yang olayı gibi düşün. Daha sonra açıklarım. Ama öncelikle yapmam gereken son bir iş var."

Kesik mikrofonu eline aldı, sanki copmuş gibi sallayarak sahneyi çevreleyen park halindeki arabalara vura kıra, oyuncak bebeklerle plastik tayları, inci boncuklarla suni elmasları savura savura dolaştı.

Ardından sahneye geri çıkıp mikrofonu bir kenara attı.

"Arada bir biraz hareket ruha iyi gelir" dedi. "Tapınağı yıktığımdan beri bu kadar eğlenmemiştim. Bütün bu bokları ne diye arabalara yapıştırdılarsa!"

"Arabaları çok sever" dedi Amy.

"Her neyse" dedi Gotha. "Şimdi ne olacak? Bize düşen Cennet mi Cehennem mi?"

"İkisi de değil" dedi İsa kollarını iki yana açıp kalabalığa seslenerek. Mikrofona ihtiyacı yoktu; herkes Onu gayet iyi duyabiliyordu.

"Dinleyin, insanlar" dedi. "Olay şu. Dünya sizin, ama bütün bu çerçöpü toplayıp artık burayı pisletmekten de vazgeçmeniz lazım. Her şeyi eşit paylaşın. Ne zengin olsun ne de fakir."

"Komünizm bu!" diye bağırdı kalabalıktan birisi.

"Tam isabet" dedi İsa. "Hiçbir zaman doğru düzgün denenmedi, şimdi bunu gerçekleştirebilmek size bağlı. Yalnızca şu basit kurallara uyun."

"Kural mı?" dedi Gotha. Kuralları sevmezdi.

"On Emir" dedi The. "Katı olduğunu söylemiştim size!"

"Dinle" dedi Amy.

"Listeyi kırptım" dedi İsa. "Üç Emir oldu artık. Dinleyin:

1. *Sana yapılmasını istemediğini başkasına yapma.*
2. *Komşunu kendin gibi sev.*
3. *Sanat arabalarına son.*

"Peki ya Cennet?" diye sordu The, bariz bir hayal kırıklığıyla. "Sonsuz Yaşam ve günahların affedilmesi?"

İsa onu kucakladı. "Ben hepinizi çok uzun zaman önce affettim, dostum. Özellikle de seni! Ayrıca Cennet'i de sevmezdin zaten, hele bir rock grubunda çaldıktan sonra. Tam bir beyaz ortamı. Benim gidip orada takılmam lazım çünkü bizim Peder beni bekliyor, ama sen burada çok daha iyi vakit geçireceksin. Söz."

"Rapture'la gidenlere ne oldu?" diye sordu Vince. Cevap arayan bir muhabir gibi hissetmeye başlamıştı yeniden.

"Geri dönüşüme uğradılar diyelim" dedi İsa. Kaşındırıcı pelerininin altından bir paket çıkarıp Amy'ye uzattı. "Şu kâğıt helvaları uzat bakalım."

Hayvanlı krakerlere benziyorlardı ama üzerlerinde insan suratları vardı.

"Tadı Fritos gibi!" dedi The.

"Tatları bir tuhaf geldi bana" dedi Cap.

"O kadar da kötü değiller" dedi Amy bir avuç dolusunu kalabalığa savurarak. "Bir kere başladınız mı yemeyi bırakamıyorsunuz."

"Yani Rapture sadece dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeye başlayabilelim diye kötü unsurları ortadan kaldırmaktan ibaret miydi?" dedi Vince, bir Murdoch'u kemirirken.

"Tam isabet" dedi İsa. "Ayrıca bu Rapture ilk Rapture da değildi. Bütün o dinozorlara ne oldu sanıyorsunuz?"

"*Diğer* dinozorlara demek istedin sanırım" dedi Gotha. "Ama benim bir sorum daha var. Bütün o kıyafetleri kim katladı?"

"Mecdelli Meryem" dedi İsa. "Evle ilgili işleri o halleder."

"Meryem diye birini de ilk defa duyuyorum" diye mırıldandı Amy. "Gidiyorum ben."

Ve gitti.

Birkaç Saat Sonra

Güneş doğuyordu. Her gün yeni dururdu aslında ama özellikle bugün daha yeni duruyor sanki diye düşündü Vince.

Kucaklaşmalarla, el sıkışmalarla ve Arami dilinde imza vermelerle geçen uzun bir sürenin ardından bu devasa kalabalık İsa'yı Black Rock Şehri'nin merkezine kadar takip etti. Sonra O Leary'ye benzeyen hasır adamın tepesine tırmanırken hepsi ciddi bir sessizlik içinde onu izledi.

"O kaşındıran pelerinin altına bir şey giymemiş" dedi Gotha hayran hayran.

"Ee?" dedi Vince alınarak.

"Eesi, tatlı sayılır işte."

"Bizi terk etme!" diye bağırdı kalabalık. Küçük ışıklı haçlardan sallıyorlardı.

"Lütfen!" dedi İsa acıyla bakarak, "kaldırın şu şeyleri!" Kollarını iki yana açıp hasır adamın kafasında dengede

durdu. "Veda etmemin vakti geldi. Hepinizi ölesiye seviyorum, ama şimdi kaçmam lazım, geri de gelmeyeceğim. İlgilenmem gereken başka dünyalar da var."

Kalabalık inledi. Adam onları bir elini kaldırarak susturdu.

"Her şey size bağlı. Mahvetmeyin sakın. Birbirinizi sevin. Dürüst bir dünya kurmak için çalışmaya başlayın ve beni gururlandırın." Etrafına bakındı. "Bütün bu çöpleri toplayarak başlayabilirsiniz mesela."

"Ama bizi kim yönetecek?" diye bağırdı kalabalık.

"Kendi kendinizi yönetmeniz gerekecek" dedi İsa. "Çoktan başladınız bile. Devam edin. Üç Emir, İyi Kitap'ın içinde zaten."

Aşağı, İncil'ini tutan The'yı işaret etti.

"En azından ikisi yani. Günlük pratik şeylere gelince..."

Pelerinine uzanıp bir cep telefonu, fiyakalı küçük bir Nokia çıkarıp aşağı, Gotha'ya doğru attı.

"Kafanız karışırsa ya da tavsiyeye ihtiyacınız olursa onu arayın."

"Beni mi?" dedi Gotha telefonu yakalarken. "Neden ben?"

"Neden olmasın?" dedi İsa. "Tatlısın, zekisin ve bir programın var."

"Öyle mi?"

"Tabi. 'Herkesten yeteneğine göre, herkesin ihtiyacına göre.' Üniversitede Marksizm okudun, öyle değil mi?"

"Öyle mi?" diye sordu Vince etkilenmiş halde.

"Berkeley'ye gittim" dedi Gotha. "Babama bir müzik okulu olduğunu söylemiştim."

"Ben de adını yanlış telaffuz ediyorsun sanmıştım" dedi Cap.

"İşte gidiyor!" dedi The, gözlerini kırparak yaşlarından arındırarak.

Ve gerçekten de gitti; dosdoğru yıldızlara doğru.

"Yetti bu kadar imza" dedi Gotha. "Binin şu trene."

"Hayranlar imza bekliyor ama" dedi The. "Bu lanet tükenmez kalemin de mürekkebi donup duruyor."

"Kimse bunun mükemmel bir dünya olacağını söylemedi" diye belirtti Vince. "Sadece daha iyi olacağını söylediler."

Yaşlılıklarında bile, Cap'in art arda sıraladığı gitar soloları, The'nın afro-vuruşlu bateri makinesi ve Vince'in sağlam rock bass temeli sayesinde Tribs hâlâ daha ortalığı kasıp kavuruyordu.

Gotha'nın çılgın vokallerinden söz etmeye gerek bile yok.

"Bazen sonsuza kadar yaşayacağımızdan korkuyorum" diye homurdandı kadın, tren harekete geçtiği sırada koltuğuna otururken. Neredeyse seksen yaşındaydı (yaşı konusunda yalan söylemekten vazgeçmişti artık) ve dövmeleri kırışıklıkları yüzünden o kadar dalga dalga olmuştu ki bir kuru kafa kalp gibi durabiliyordu. Yine de hâlâ ilginç yerlerdeydi ama.

Vince'le o hâlâ bir çiftti. Denver ve Des Moines gibi beş para etmez kasabalarda çaldıklarında genellikle torunlarını da getiriyorlardı. Yol hayatını daha eğlenceli kılıyordu bu.

"Sonsuz Yaşam bana uyardı aslında" dedi Cap. Neredeyse yüz yaşındaydı. "Belki o zaman şu Hendrix titretmelerini nihayet becerebilirdim."

"Sonsuz Yaşam yalnızca bir metafor" dedi The, yıpranmış İncil'ine vurarak. "İsa ibretlik öyküler anlatıyordu yalnızca. Nedenini sormayın."

"Yapabildiği için belki?" diye önerdi Gotha.

"Hepimizin bir mevsimi var, bu gezegendeki tüm canlılar gibi" dedi Vince; her zamanki gibi gerçekçiydi ama artık alaycı değildi. "Sonra da bitiyor işte. Başka türlü olsun da istemezdim zaten. En büyük amacımız sonsuza

kadar bir Cennet'te takılmak olsaydı çocuklarımız için bu gezegeni korumazdık. Torunlarımız için de tabi."

"Ve büyük torunlarımız için" dedi Cap, bir tanesinin elektro gitarına sümüğünü sürüşünü şefkatle izlerken.

"Yeter!" dedi Gotha üç çocuğu da yaşlı, kemikli ama hâlâ tatlı kucağından kovalayarak. "Biraz kestirmem lazım. Çocuklar gidip pencereden manzaraya bakın ya da her neyeyse artık."

Makinist sırf eğlence olsun diye düdüğünü öttürdü. Çocuklar bufaloları izlemek için pencereye koştu.

Vince, o uyurken Gotha'nın elini tuttu. Çocuklara baktı, sonra pencereye, geçip giden manzaraya.

Ya da her neyeyse gerçekten de, diye düşündü:

Göllerde balıklar, tarlalarda mısırlar, tepe yamaçlarında büyükbaş hayvanlar ve tüm o tatlı dünya yavaş yavaş akıp gidiyordu gözlerinin önünden.

Son

Özel Görelilik
Üç Sahneli, Tek Perdelik Oyun

KARAKTERLER:

EINSTEIN	yaşlı, beyaz adam
ROBESON	yaşlı siyahi adam
HOOVER	yaşlı beyaz adam
WILL	genç beyaz adam
CLAIRE	genç beyaz kadın
DOUG	genç beyaz adam
MALCOLM	genç siyahi adam
ANNIE	genç beyaz kadın
FRED	yaşlı beyaz adam

ÇOCUKLAR
EYLEMCİLER
POLİSLER

DEKOR:

GÜNÜMÜZDE, New Jersey'de bir banliyöde bir arka bahçe.

GİRİŞ:

Arka planda büyük, eski, ikinci kata da merdiveni olan bir ev. Bahçedeki bir masada sanki bir parti yapılacakmış gibi yiyecek ve içecekler. Sahnenin sağında kapısı da olan yüksek, tahta bir çit. Cılız bir ağacın altında üç tane katlanan sandalye.

Serseri kılıklı genç EYLEMCİLER etrafta dolanıp durur. Hepsi yirmilerinde ve otuzlarındadır. Hepsi olmasa da çoğu beyazdır. Çocuklarıyla birlikte birkaç anne (ve baba) vardır. Birkaçı bir pankartla uğraşmaktadır. Diğerleri basamaklara oturmuş sandviç yemekte ya da bira içmektedir. Diğerleri telefonla konuşmaktadır. Ortama genel bir kafa karışıklığı havası hâkimdir.

Birinci Sahne

İki genç eylemci pankartı sahne boyunca taşır: NEW JERSEY, VATANSEVERLİK YASASI'NA* HAYIR DİYOR. Pankart kısa süreliğine katlanan sandalyeleri kapatır. Sandalyeleri yeniden gördüğümüzde sanki büyü yapılmış gibi ortadakinde bir adamın belirdiğini görürüz. Bu EINSTEIN'dır, kesinlikle bir saç kesimine ihtiyacı vardır ve üzerindeki eski püskü bir hırka ve bol pantolon ile son derece sefil görünüyordur.

EINSTEIN katlanan sandalyede tuhaf bir şekilde oturur. Sandalye birden katlanmaya başlar, adam onu düzeltmeye çalışır. Öklit dışı geometride zorlu bir sorun teşkil etmektedir bu durum.

* 11 Eylül saldırılarından sonra Başkan Bush'un onayladığı, güvenlik önlemlerini artırmayı amaçlayan yasa, FBI ve CIA'e yüksek derecede gözetleme ve denetim imkânı sağlıyordu. (ç.n.)

WILL (anarşik siyahına bürünmüş piercingli, dövmeli, genç bir adam) onu fark edip yardım etmeye gelir.

WILL
Hey, Einstein. Yardım lazım mı?

EINSTEIN
(korkmuş, sersem)
Beni tanıyor musun?

WILL
Şaka yaptım, babalık. Atom bombacı herife bayağı benziyorsun ama.

EINSTEIN bunun üzerine irkilir ama yine de sandalyeyi düzeltmek için WILL'in yardımını kabul eder.

WILL
Sen Annie'nin büyük babasısın herhalde. Dostum bu arada evini kullanmamıza izin verdiğin için sağ ol.

EINSTEIN
Ben mi? Şey, aslına bakarsan...

EINSTEIN sandalyeyi kontrol edip oturur; hâlâ sersem gibidir.

WILL
Bir şey getireyim mi sana? Organik meyve suyumuz var? Kendi küçük fabrikamızdan biralar da var.

EINSTEIN
Hayır, teşekkürler. Böyle iyiyim. Yalnızca bir soluklanmalıyım.

WILL
(giderken)
Çok iyi anlıyorum seni. Çok güzel bir gün, değil mi?

EINSTEIN
Hepsi çok güzel.

EINSTEIN gülümseyip etrafına bakar. Hareket dur durak bilmemektedir. Kimse ona dikkat etmez. Bir an sonra adam diğer iki katlanan sandalyeye bakar: boş. Hayal kırıklığına uğramış gibidir.

Küçük bir erkek çocuğuyla kız çocuğu oyuncak bir uçakla oynamaktadır. Oyuncağı adama getirirler, o da kanatları düzeltip uçağı havaya fırlatır. Uçak (büyü gibi) sahnede döner, çocuklar da mutlulukla onu takip ederler. Başka kimse bunu fark etmez.

EINSTEIN bir beklentiyle yine diğer sandalyelere bakar: hâlâ boşlardır. Cebinde bir şey arar, büyük bir cep saati çıkartır. Saatin üzerine tıklar, o sırada iki eylemci devasa, çirkin bir GEORGE BUSH kuklasını sahne boyunca taşır, bu sırada da adamın sağındaki katlanan koltuğu kısa süreliğine kapatırlar.

Sandalyeyi yeniden gördüğümüzde üzerinde yaşlı, siyahi bir adam belirmiştir. Üstünde incecik çizgili bir takım elbise ve yakası açık (kravatsız) gömlek vardır. Bu ROBESON'dır ve yetmişlerinde bile hâlâ güçlü kuvvetli ve yakışıklıdır.

ROBESON
O neydi öyle?

EINSTEIN
(saatini geri koyarak)
Aha! Bay Robeson!

ROBESON, EINSTEIN'a bakar ve yüzünde kocaman bir sırıtış belirir. ROBESON hafif doğrulur ama sandalye kendisine çok küçük geldiğinden onunla birlikte sandalye da kalkar. Yine de el sıkışmayı başarırlar.

ROBESON
Doktor Einstein. Ne beklenmedik bir mutluluk bu böyle! Ne beklenmedik bir mutluluk!

EINSTEIN
Lütfen, Albert de bana. Tanışmıştık biliyorsun ki.

ROBESON
Doğru, tanıştık. Sen de Paul de lütfen. (geri oturup kafası karışmış halde etrafına bakar) Senin başının altından mı çıktı bunlar? (sırıtır) Seni ihtiyar serseri. İzin veriliyor mu buna, ölümden geri dönmeye yani?

EINSTEIN
Bir tekillik diyebiliriz buna. Boş zamanımda çalışmıştım üzerinde, ki son zamanlarda bolca boş zamanım oldu.

ROBESON
Sorma. Ölü olmak biraz sıkıcıymış. Şikâyet etmiyorum gerçi. Biz ne cehennemdeyiz bu arada?

EINSTEIN
Cehennem değil, lütfen. Kendi memleketini tanımadın mı?

ROBESON
Ah! Princeton! Tabi ya, neden olmasın? Burası tam olarak benim yaşadığım bölge sayılmaz ama anladım, evet. Senin de evin burası.

EINSTEIN
Evim mi? Benim evim dünya, Paul ya da öyleydi. Ama burası da dünyanın oldukça hoş bir kısmı, öyle değil mi? Özellikle yazları çok severdim, gerçi biraz fazla sıcaklardı.

ROBESON
Hâlâ öyleler!

ROBESON sandalyesinden kalkmayı başarır. Dramatik bir şekilde ayağa kalkıp gerinir. Parmaklarını oynatır; hareket etmelerinden aşırı memnun olur. Takım elbisesinin cebinden bir mendil çıkarır. Devasa cüssesi üçüncü katlanan sandalyeyi kısa süreliğine gizler.

ROBESON kaşını silerek geri oturduğunda başka bir kişinin, yine sanki büyüyle gerçekleşmiş gibi belirdiğini görürüz. Üçüncü sandalyedeki HOOVER'dır, üzerinde demode bir elbise ile kahverengi erkek ayakkabıları vardır. Kimse elbisesini fark etmez ve üzerine yorum yapmaz.

HOOVER
(kaşlarını çatarak)
Sıcak mı? Siz sıcağı ne bilirsiniz ki?

ROBESON
Sen he?! Bunun ne işi var burada?
(EINSTEIN'a, suçlarcasına)
Bu da mı senin başının altından çıktı? Şaka anlayışın bu mu senin?

EINSTEIN
Hayır, hayır, Paul. İlk tercihim o değildi aslında ama, merak da ediyordum.

HOOVER
(elbisesini dizlerine doğru çekiştirerek)
Seni tanıyorum! İkinizi de tanıyorum.

ROBESON
Tanırsın tabi! Sen ve senin o kahverengi ayakkabılı uşakların yıllarca peşimizi bırakmadı! (bir an) En azından ayakkabıları doğru giymişsin.

EINSTEIN
J. Edgar ikimizin de hayatının büyük bir parçasıydı*. Benim gibi sen de onunla yüz yüze görüşmek istersin diye düşündüm, tabiri caizse.

ROBESON
Böyle yaratıklarla ilgilenmiyorum.

(HOOVER'a arkasını döner, EINSTEIN'a dönmüştür yüzünü)
Ama eski günleri anacaksak yardımcı olabilir sanırım. Sonuçta nereye gittiğimizi, ne yaptığımızı, kiminle konuştuğumuzu, kiminle takıldığımızı biliyor.

* Amerika'da ortaya çıkan, siyahi Amerikalıların eşit haklara sahip olmasını savunan Yurttaş Hakları Hareketi'nin başından itibaren, J. Edgar Hoover yönetimindeki FBI, bu hareketin önde gelen isimlerinden birçok Afro-Amerikan sanatçıyı baskı altına almış, çeşitli kısıtlamalara ve engellere maruz bırakmıştır. Bu sanatçılardan biri de Paul Robeson'dır. Aynı zamanda Albert Einstein da siyasi fikirleri sebebiyle göze batmış, J. Edgar Hoover kendisi hakkında gizli bir FBI dosyası tutmuş ve onun bir Sovyet casusu olduğunu kanıtlamaya çalışmıştır. (ç.n.)

HOOVER
Hepsi de komünistti.

EINSTEIN
Kamuya mal olmuş kişiliğine hayrandım senin, Paul, ama seninle erkek erkeğe görüşmek istemiştim. Birer müzik aşığı olarak bir de. Ama burada, Princeton'da geçirdiğimiz o öğleden sonra hariç...

ROBESON
Ne güzel bir gündü. 1955'ti, değil mi?

HOOVER
11 Temmuz 1954.

ROBESON
Kendi özel sekreterine sahip olmak gibi bir şey, değil mi? Daha önce de tanışmıştık bu arada. Othello'dan sonra kulise gelmiştin. Ne büyük onurdu! İtiraf etmeliyim, hayatımda yaptığım hiçbir şeyde o oyunda olduğu kadar gerilmedim ben.

EINSTEIN
Sahnede hiç belli olmuyordu, Paul. Ama ben senin müziğini her zaman daha çok sevmişimdir.

HOOVER
(alaycı)
Müzikmiş. Sovyet marşlarına müzik mi diyorsun sen? Ya da zenci ilahilerine?

ROBESON
(umursamaz, omzunun üstünden)
Evet efendim! Diyorum ya da diyordum. Söylesene Albert, geçmiş zamanda mıyız şu anda? Ya da şimdiki zamanda mı?

EINSTEIN
(yeniden saatini inceleyerek)
Emin değilim, Paul. Dürüst olmak gerekirse bütün bunların işe yaradığına biraz şaşırdım. Öldüğüm sırada zihnimde dönüp duran bir teoriydi bu yalnızca. Pişmanlıklarımdan biri seninle bir öğleden sonra daha geçirmemiş olmaktı. Ötekiyse Birleşik Alan Kuramı'nı asla tamamlayamamış olmamdı. Ama anlaşılan...

HOOVER
Ne anlaşılan? Uzay ve Zaman kanunlarını askıya mı aldın sen? Kimden aldın yetkiyi?

ROBESON
Yetkiymiş. Bir yetkidir gidiyor hep. Ne demek istediğini anladım, Albert. Hakikaten eğlenceli adam sayılır.

HOOVER
Benden üçüncü şahıs şeklinde bahsetmemenizi rica edeceğim. Buradayım sonuçta. Tuhaf bir durum, kabul ediyorum. Ama sizin kadar ben de buradayım.

ROBESON
Hoş bir birliktelik için de yine hiç uygun kişi değilsin.
(EINSTEIN'a döner)
Teorinin sonucu bu yani? Üç yaşlı adamı ölümden geri getirmek?

EINSTEIN
Sadece bir öğleden sonralığına. Ayrıca bir teori sayılmaz bu, dediğim gibi bir tekillik. Tek seferlik bir olay.

ROBESON
(sandalyesinde yayılarak)
Eh, beni davet ettiğin için teşekkür ederim. Dâhi olmanın ayrıcalıkları varmış sanırım.

EINSTEIN
Dâhi mi?! Biliyor musun, Paul, dünyanın dâhi dediği şeyin aslında *eigensinn*, yani inatçılık olduğunu düşünmüştüm hep. Birleşik Alan Kuramı üzerinde çalışmayı hiç bırakmadım. Sanırım bu da bir nevi ödülü bunun. (rüyada gibi) Bu yalnız başıma denize açılacağım bir öğleden sonra için kullanmayı düşündüğümü itiraf etmeliyim gerçi.

ROBESON
Evet, senin en büyük zevklerindendi bu hep.

EINSTEIN
Ama ölüm de yalnız başına denize açılmaya çok benziyor zaten.

ROBESON
Benziyor gerçekten, değil mi? Ki ben daha önce hiç denize bile açılmadım. (etrafına bakar) Ama söyler misin, bütün bu gençler burada ne arıyor?

EINSTEIN
Bilmiyorum. Bir tür protestoya benziyor.

ROBESON
Ah! Protesto mu?! Harika!

HOOVER canlanarak delici bakışlarla etrafına bakınmaya başlar. EINSTEIN geçen genç bir kadının dikkatini çekmeye çalışır ama kadın onu görmezden gelir.

Bu CLAIRE'dir; üzerinde uzun bir elbise vardır ve çıplak ayaklıdır. ROBESON kadının kolunu yakalar.

ROBESON
Af edersiniz, genç hanım. Tam olarak neyi protesto ediyorsunuz acaba?

CLAIRE
Her şeyi tabii ki. Ah, özellikle beni mi soruyordunuz?
(birden adamın karizmasından etkilenerek flört etmeye başlar)
Mumia'nın* serbest bırakılması için. Filistin'in bağımsızlığı için. Siyasi suçluların serbest bırakılması için. Irak'tan çekilmemiz için. Eşcinsel hakları için. Pozitif ayrımcılığı ve sosyal güvenliği korumak için. Küresel ısınmayı...

Diğer genç eylemciler fark eder ve etraflarına toplanırlar: önceki genç WILL; rastalı genç bir siyahi adam olan MALCOLM; ve üzerinde HAREKETE GEÇ yazan bir göbeği açık, saçları boncuklu gey bir adam olan DOUG.

EINSTEIN
Filistin mi? İsrail değil mi orası artık?

CLAIRE
(hâlâ ROBESON'a takmış vaziyettedir)
Yüz grup oluşturduk resmen. Bush her gün New Jersey'ye gelmiyor sonuçta.

---

* Mumia Abu-Jamal. Siyasi eylemci ve gazeteci. 1981 yılında bir Philadelphia polis memurunun vurularak öldürülmesi sebebiyle idam cezasına çarptırılmış, daha sonra cezası şartlı tahliyesiz ömür boyu hapis cezasına döndürülmüştür. (ç.n.)

HOOVER
(tetikte)
Kim bu Bush?

WILL
Başkan Bush. Başka bir yerde falan mıydın sen?

HOOVER
(karamsar)
Nerede olduğumu bilmek istemezsin, genç adam.

DOUG
(öne çıkar; şüpheci)
Bir dakika, ne oluyor burada? Siz kimsiniz?

WILL
Einstein'la birlikteler. Annie'nin büyükbabası o da. Değil mi?

CLAIRE
(şüpheci)
Sanmıyorum.

MALCOLM
(aynı şekilde şüpheci)
Annie birazdan burada olur. Ona sorarız. Ama sanırım büyükbabasının yaşlılar evinde olduğunu söylemişti.
(EINSTEIN homurdanır)
Şey, bakımevi yani. Huzurevi.

EINSTEIN
(kendi kendine)
Yalnız başına denize açılmış dünyayı dolaşıyor.

DOUG
Bir dakika, fazla tuhaf bu yalnız. Nereden geldiniz siz? (WILL'e) Ben seninleler zannediyordum.

WILL
Benimle falan değiller!

MALCOLM
Belki de polis casusudurlar.

HOOVER
(memnundur; EINSTEIN ve ROBESON'ı işaret ederek)
Tam isabet.

ROBESON
Yok artık! Hâlâ eski dalaverelerini çeviriyor. Bölünmenin, güvensizliğin tohumlarını saçma peşinde.

ROBESON ayağa kalkar, bir anda tüm sahneyi doldur. Diğer gençler de etrafta toplanarak gruba katılırlar.

ROBESON
Hanımlar beyler, biz polis casusu falan değiliz. Aksine. O hariç tabi, ki kendisi şu an için son derece mutsuz bir şekilde işsiz. Ve bizim grubumuzun bir parçası da sayılmaz.

HOOVER
(somurtarak)
Doğru söze ne denir.

ROBESON
Size engel olmak için değil yardım etmek için buradayız. Bizler de kendi zamanımızda eylemciydik. Son derece de aktiftik üstelik.

MALCOLM
(başını iki yana sallayarak)
Hepsi öyle der zaten. Ya benim annemle babam bile böyle diyor.

ROBESON
Belki de annenle babanı dinlemelisindir, evlat. Her halükârda, bugün buraya bu beyefendinin iyi niyeti sayesinde getirildik. Bu adamın (WILL'i işaret eder) Einstein dediği adam gerçekten Albert Einstein'dır.

WILL
Yok artık!

CLAIRE
Ona benziyor aslında. (eğilir, sanki bir çocukla konuşur gibi) E eşittir ne?

EINSTEIN
(kurnaz)
Kolayca bakılabilecek hiçbir şeyi ezberlememeyi kendime ilke edinmişimdir ben.

ROBESON
MC kare tabii ki ve o da bunu biliyor! Eğleniyor sizinle. Albert Einstein o, dünyanın en ünlü bilim insanı.

EINSTEIN
(eliyle geçiştirmeye çalışır gibi)
Artık değilimdir herhalde, Paul. En azından öyle umuyoruz.

ROBESON
Onun dehası getirdi hepimizi buraya. Siz çocuklar Görelilik'i duymadınız mı hiç?

CLAIRE dönüp arka merdivenlerden koşarak eve çıkar, sanki önemli bir şeyi hatırlamış gibidir.

DOUG
İmkânsız. Einstein öldü.

EINSTEIN
Olası değil ama imkânsız da değil elbette. Kuantum Teorisi'nin sorunu bu işte. Olası olmayan şeyler sürekli ortaya çıkıp duruyor. (ellerini inceler) Ama itiraf etmeliyim, sonunda ona ısınmaya başlıyorum sanırım.

ROBESON
(hâlâ nutuk çekmektedir)
Yalnızca büyük bir bilim insanı da değil, aynı zamanda büyük bir yardımsever de. Onunla birlikte birçok mücadeleye katıldık, başta İspanya İç Savaşı olmak üzere.

WILL
Ondan da öncesi var aslına bakarsan, Paul. Scottsborolu Çocuklarla* ilgili birçok dilekçeyi seninle birlikte imzalamış olmaktan oldukça gurur duyuyordum.

MALCOLM
Neyli çocuklar? Rap grubu ismi gibi.

* Scottsboro Boys. 1931 yılında, 13 ila 19 yaşları arasında dokuz Afro-Amerikan gencin iki beyaz kadına tecavüz etmekle yargılanıp sekizinin idam cezasına çarptırıldığı olay. İddia edilen suça yönelik tıbbi hiçbir kanıt bulunmamasına rağmen tamamen beyazlardan oluşan bir jüri, aceleye getirilmiş yargılanmalar ve Güney'de zirve yapmış siyahi ırkçılığı sekiz gencin elektrikli sandalyede ölümüyle sonuçlanmıştır. (ç.n.)

WILL
Ya da bluegrass* grubu gibi.

HOOVER
Zenci tecavüzcü hepsi. Komünist enayiler.

ROBESON
(yumruğunu sıkarak)
Ağzını topla! Güney'deki ırkçılığın masum kurbanları onlar, işlemedikleri bir suç yüzünden ölüm cezasına çarptırıldılar.

MALCOLM
Mumia Abu Jamal gibi.

DOUG
Onunki Philadelphia ırkçılığı oluyor ama.

MALCOLM
Aynı şey.

ROBESON
Doğru, genç adam! İster kuzeyde olsun ister güneyde, hepsi aynı şey, bizzat öğrendim ben bunu. Her neyse, burada karşınızda, etiyle kemiğiyle gördüğünüz kişi –yani sanırım öyle görüyorsunuzdur– Dr. Einstein, yalnızca büyük bir bilim insanı değil, aynı zamanda büyük bir yardımseverdi de. Belki de bu ikisi aynı şeydir hatta!

* Bir country müzik türü. Ana akım country müziğin aksine bluegrass müzik geleneksel olarak akustik, telli enstrümanlarla çalınmaktadır. (ç.n.)

EINSTEIN
Ah, yapma Paul. Bana ve meslektaşlarıma iltifat ediyorsun. Ama doğru, birçok mücadelede yer aldım. Daha azını yapmaya gönlüm razı olmazdı.

DOUG
Ben hâlâ casus olabileceklerini düşünüyorum.

HOOVER
Bir kontrol edin bence. Aranızdaki herkesi kontrol edin hatta. Asla bilemezsiniz sonuçta.

ROBESON
Dinlemeyin onu. Güvenlik, siyasi eylemciler için gerçek bir sorundur, ne var ki bölücü söylentiler genellikle FBI tarafından ortaya atılır ki...

Herkesin dönüp eve doğru baktığını görünce ROBESON'ın sesi kısılarak kesilir. CLAIRE, elindeki bir tişörtü sallayarak merdivenlerden aşağı koşuyordur.

CLAIRE
Kanıtım var! Gerçeği söyleyip söylemediğini anlayabiliriz.

CLAIRE, tişörtü EINSTEIN'a uzatır; adam kibarlık ederek alıp süveterinin üzerine geçirir. Tişörtün üzerinde Albert Einstein'ın bir resmi vardır, altında da E=mc2 formülü bulunur. Anlaşılan bu gençlerin tek ihtiyacı olan kanıt da budur.

WILL
Olacak iş değil. Albert Einstein bu resmen! Ve ben resmen başından beri biliyordum.

CLAIRE
Nasıl yaptınız bunu? Zamanda seyahat ettiniz resmen!

EINSTEIN
(yine saatine bakar, ardından cebine geri koyar)
O işin kolay kısmıydı. Daha ilginç bir sorun teşkil eden asıl şey, bunu ölüyken yapmaktı. Ama sizi temin ederim, bir daha böyle bir şey yaşanmayacak. Kesinlikle bir tekillik bu.

WILL
(ROBESON'a)
Bu durumda sen kimsin o zaman, Jackie Robinson* mı?

ROBESON
Pardon?! Hepimiz bu kadar aynı mı görünüyoruz size?

EINSTEIN
Hayır hayır, yanımda getirebilme memnuniyetine erişebildiğim bu adam Paul Robeson'dır, çok büyük bir zenci şarkıcı ve oyuncu ve eylemci de tabi. Yalnızca kendi insanları için değil dünyadaki bütün insanlar için adaleti savunan bir kişilik.

HOOVER
(mırıldanarak)
Başka bir deyişle, Kızıl yani. Resmi bir komünist.

ROBESON
Kanıtla hadi, beş para etmez detektif seni! (bir an)
Yani bu kötü bir şey olduğundan değil tabi de.

* Afro-Amerikan profesyonel beyzbol oyuncusu. (ç.n.)

Bu Seinfeld repliğine bütün gençler güler.* ROBESON ve EINSTEIN neden güldüklerini merak eder, ama üzerinde durmazlar.

MALCOLM
Doğru! Tanıdık geldiğini düşünmüştüm zaten. Büyükannem resmini duvara asmıştı, tam Martin Luther King'in yanına.

HOOVER
O da başka bir komünist işte.

EINSTEIN
(kurnaz)
Siz gençler komünistin ne demek olduğunu biliyorsunuz, değil mi? Özellikle burada, Amerika'da, zenciler için eşit haklar talep eden insanlara denir.

MALCOLM
(alınmış)
Zenci mi?

CLAIRE
Paul Robeson. Sanırım okulda sizinle ilgili bir şey okumuştum. Ama siz de ölmemiş miydiniz?

ROBESON
Söylenti sadece, canım. (güler) Ne yazık ki doğru olan söylentilerden.

MALCOLM
Büyükannem sizin bir dev olduğunuzu söylerdi. Daha büyük düşünmüştüm sizi hep.

---

* *Seinfeld* dizisinin bir bölümünde Jerry Seinfeld, gey olmadığını kanıtlamaya çalıştıktan sonra bu repliği söyler. (ç.n.)

ROBESON
(ayağa kalkar, gülümser ve bir elini MALCOLM'a dolar)
Ben de hep daha büyük olduğumu düşünmüşümdür. Hâlâ da düşünüyorum sanırım.

EINSTEIN
Hâlâ öylesin, Paul. Öyleydin de. Tanıdığım en büyük, en cesur adam. İnsan olmaktan gurur duymamı sağladın sen. (somurtan HOOVER'ı işaret eder) Hele de bunca insan paylaştığımız bu insanlıktan bizi utandırmaya uğraşırken.

DOUG
O kim peki? Niye burada?

ROBESON
Güzel bir soru!

HOOVER
Paylaşırsınız tabi!

ROBESON
(küçümseyerek; geri oturur)
İhtişam hülyaları gören bir trafik polisi kendisi. Baş Engizatör olmak istiyordu.

HOOVER
Bu ikisi gibi siyah bir komedyen ya da Yahudi bir entelektüel değilim hiç değilse. Dünyanın en büyük polis teşkilatını, Amerika'nın gururu FBI'ı kurdum ben.

MALCOLM
(gülerek)
FBI'ı mı? O kepazeliği? Kendi memleketinde saklanmasına rağmen Atlanta bombacısını yakalayamayan herifleri hani?

DOUG
(alaycı)
Aa, yapma ama, Malcolm, adil ol biraz. Sonuçta 1600 kişilik bir kasabaydı. Bir sürü insan eder bu da!

MALCOLM
(iyice olaya kaptırır, cılız bir ağacın arkasına "gizlenir")
Üstelik ağaçlarla çevriliydi. Bir ağacın arkasına saklanmış birini yakalamaya çalıştın mı sen hiç?

Hepsi güler. HOOVER fark etmemiş gibi yapar.

HOOVER
Anlaşılan işler biraz bozulmuş. Ajansın başında kim var şimdi?

Kimse bilmiyordur. Bütün gençler birbirlerine bakıp omuzlarını silker.

HOOVER
(saçını başını düzeltir)
Belki de sorun budur işte. FBI yöneticisinin kim olduğunu herkesin bildiği bir dönem vardı.

ROBESON
İşte onda haklısın, seni aşağılık ihtiyar piç! Senin o çirkin suratın neredeyse benimki kadar çok çıkmıştır dergilere.

EINSTEIN
Ya da benimki kadar.

HOOVER
(kendini beğenmiş; eteğini düzeltir)
Algı her şeydir.

EINSTEIN
Schrödinger de böyle söylemişti. Ona hiçbir zaman katılmamıştım, ama şimdi onun kedilerinden biri gibi hissetmeye başlıyorum doğrusu. (HOOVER'ın eline hafifçe vurur) Ama kabul etmelisin, J. Edgar, kum üzerine yazı yazmaktı seninki.

ROBESON
Kuma mı? Boka demek istedin herhalde!

ANNIE girer; dikilmiş saçları, anarşik kıyafetleri olan genç bir kadındır. Sahnenin sağından, yüksek tahta çitin oradan gelir, kapıyı ardından dikkatlice kapatır.

ANNIE
Dinleyin, millet! Nassau Sokağı şimdiden polis kaynıyor. Zırhları, kalkanları, kaskları falan bile var, ayrıca... Hey, ne oluyor burada? Bu adamlar kim?

DOUG ve MALCOLM onu kenara çekip fısıldayarak anlatırlar. Kadın kuşkulu görünüyordur, EINSTEIN'ı inceler. Anlaşılan tişört kesin kanıt sayılıyordur.

ANNIE
Doğru resmen. Tanrım. Dr. Einstein! (adamın elini sıkar) Büyükbabamla arkadaşlarmış. Keşke büyükbabam da bunu görebilseydi.

EINSTEIN
(üzgün)
En yakın dostum, Fred. O da ölmüştür de bize katılabilir diye umuyordum. Asıl niyetim buydu aslında.

ROBESON da HOOVER da şaşırmış görünüyordur.

EINSTEIN
Senle ben olacaktık tabi, Paul. Onu çok severdin kesin. Fred'in daha ölmediğini öğrenince son dakika değişikliği yapmak zorunda kaldım. (HOOVER'ın eline hafifçe vurur) Alınma sakın.

HOOVER elini çekip yeniden eteğini düzeltir.

HOOVER
Ne alınacağım! Sizin komünist kulübünüzün bir parçası olmak istediğimi falan mı sanıyorsun?

ANNIE
Biliyor musunuz, bazen büyükbabam da ölmüş olmayı diliyor. Çok üzücü. Bakımevinde şimdi.

EINSTEIN
Biliyorum. Yalnız başına denize açılmış dünyayı dolaşıyor.

MALCOLM
(mal sahibi edasıyla)
Bu da Paul Robeson.

ANNIE, ROBESON'ı yeni fark eder.

ANNIE
Gerçekten o! Resimlerini* görmüştüm.

* "Picture" kelimesi aynı zamanda film anlamına da gelir. Ne yazık ki dilimizde bu kelime oyununu tutamıyoruz. (ç.n.)

ROBESON
(mizahi)
O korkunç filmlerden bahsetmiyorsundur umarım.

EINSTEIN
Sanırım fotoğrafları kastediyor, Paul.

ANNIE
Yukarıda duvarda var bir tane. Tanrım, Bay Robeson! (adamın elini iki eliyle sıkar) Büyükbabam sizinle hiç tanışmamış ama sürekli sizden bahsederdi. Kahramanıydınız onun. (arkadaşlarına) Harika bir şey bu! Mistik resmen!

EINSTEIN
Hayır hayır, çocuğum. Kuantum tekilliği yalnızca. Önceden açıkladığım gibi...

Hâlâ fark edilmemiş olan HOOVER, somurtmuş oturmaktadır. DOUG adamın arkasında durup kafasına doğru işaret eder.

DOUG
Bu diğeri de anlaşılan polis gibi bir şeymiş.

ANNIE
Tabi ya! J. Edgar Hoover? (EINSTEIN'a) Ama anlamadım ben. O nereden geldi ki?

HOOVER
(karamsar)
Bilmek istemezsiniz, küçük hanım.

ANNIE
Her neyse. (ROBESON ve EINSTEIN'a) Ne kabayız yalnız. Lütfen affedin, bugün için büyük bir göste-

ri planlıyoruz da. (masayı işaret eder) Bir şeyler ikram edebilir miyiz size?

ROBESON
Haklı çalışmanızda size mâni olmayalım. (kaşını siler) Ama bir bira fena olmazdı.

WILL
(hızla koşar)
Kendi küçük fabrikamızdan hem de!

EINSTEIN
Beyaz şarap güzel olurdu doğrusu. (HOOVER'a döner) Arkadaşımız içinse...

HOOVER
Arkadaşmış! (huysuz huysuz eteğini düzeltir) Hiç sanmıyorum. Ama bir martini fena olmazdı sanırım.

ANNIE
Ee, martini mi? Şey...

HOOVER
Meyve suyu alayım o zaman.

Misafirperver ANNIE içecek masasına doğru gider, ardından durur, hoşnutsuz bir ifadeyle HOOVER'a bakar.

ANNIE
Organik. Sorun olur mu?

Sahne Kararır

İkinci Sahne

AYNI SAHNE, biraz daha geç bir vakit, IŞIKLAR YANAR. EINSTEIN piposunu yakar. CLAIRE şaşkın bir halde bakar ama bir şey söylemez. HOOVER meyve suyunu şüpheli şüpheli içer. ROBESON birasından bir yudum alıp kaşlarını çatar, şişeyi inceler.

ROBESON
Ne biçim bir şey bu böyle? Ev yapımı mı?

WILL
Küçük fabrika yapımı. Bir sürü küçük bira fabrikamız ve hepsinin de kendine özel bir lezzeti var.

ROBESON
İçki yasağında bile bundan daha iyi şeyler içiyorduk biz, evlat.

EINSTEIN
Paul, lütfen. Şarap oldukça güzel. Kaliforniya'dan mı demiştiniz? Hayret verici.

HOOVER
Çok kolay hayret ediyorsun sen de.

EINSTEIN
Bir bilim insanı için önemli bir özellik bu. Özellikle de kuramcı bir bilim insanı için. Söyleyin bakalım, neyin protestosu bu?

CLAIRE
Birçok şeyin. Başka ülkelerin işgalinin, Vatanseverlik Yasası'nın. Hükümet insanları gözetliyor, izin olmadan tutukluyor, ifade özgürlüğünü yerle bir ediyor.

ROBESON
Bilmediğimiz bir şey söyle. Hükümetin yaptığı budur zaten, canım. Bu hükümetin en azından.

MALCOLM
Yapmaması gerekiyor ama. 9-11'den* beri iyice delirdiler.

HOOVER
9-11 mi? Ne bu 9-11? Yeni bir kanun falan mı?

DOUG
Terörizm. İslamcı yobazlar New York'taki gökdelenlere yolcu uçakları vurdular. 3000 kişi öldü.

ROBESON
(başını iki yana sallayarak)
Bizim dert etmemiz gereken tek yobazlar Hıristiyanlardı.

EINSTEIN
Vah vah. Neden yaptılar peki?

MALCOLM
Bizden nefret ediyorlar. İsrail'i desteklediğimiz için.

ANNIE
İsrail'i biz desteklemiyoruz. İsrail'i hükümet destekliyor.

EINSTEIN
İsrail'i hepimiz desteklemiyor muyduk?

* İngilizcede ay, günden önce söyleniyor. 9. ayın 11. gününden, yani 11 Eylül saldırılarından bahsediliyor. (ç.n.)

CLAIRE
Siz de mi Siyonistsiniz?* (eline bir gazete verir) Bunu destekliyor musunuz?

EINSTEIN
(üzgün)
İsrail tankları mı? Bunlar İsrailli askerler mi? Vah vah. Bunlar Fırtına Birlikleri'ne** benziyorlar.

DOUG
(omuzunun üzerinden bakarak)
Öyleler zaten resmen. O tank Filistinlilere ait bir evi yıkıyor.

MALCOLM
Toplu ceza resmen. Etnik arındırma.

EINSTEIN
Korkunç bir şey bu. İsrailli fırtına birlikleri. Bundan korkuyordum ben de. Biliyor musun, Paul, bir keresinde İsrail başkanı olmamı istemişlerdi benden.

ROBESON
Biliyorum.

EINSTEIN
Geri gelip de bunları görmemiş olmayı dileyeceğim neredeyse. Yahudiler başkalarının topraklarını işgal

* İsrail toprakları olarak görülen topraklarda bir Yahudi devletinin kurulmasını ve desteklenmesini savunan kişiler. (ç.n.)
** "Stormtoopers." İlk olarak I. Dünya Savaşı sırasında Alman uzman askerler için kullanılan bu tabir, daha sonra Sturmabteilung isimli, 1920'li ve 1930'lu yıllarda Hitler'in iktidara gelmesinde büyük yardımı olan askeri birlik için kullanılmıştı. Bu birliğe aynı zamanda üniformalarının rengi sebebiyle "Kahverengi Gömlekliler" de denmiştir. Fırtına birlikleri ismi aynı zamanda Yıldız Savaşları'ndaki beyaz zırhlı askeri birliklerin de adıdır. (ç.n.)

ediyor demek. Arap sakinlere karşı takınılan ırkçı davranışlar beni her zaman endişelendirmişti zaten...

CLAIRE
Filistinli sakinlere yani.

EINSTEIN
Filistinli sakinlere, evet. Biz Yahudiler de bir zamanlar Filistinliydik, biliyor musunuz? Ama sonra bu fikir çıktı ortaya, Arapları topraklardan sürme, kendi din devletimizi kurma fikri... Hiç doğru bir şey değildi bu.

ROBESON
Apartheid* resmen bu. Güney Afrika'daki gibi.

MALCOLM
Apartheid yok artık. Güney Afrika özgür. Siyahiler tarafından yönetiliyor hatta.

ROBESON
Al sana gelişim! Afrika da nihayet bir araya geliyor demek.

MALCOLM
Şey, pek sayılmaz.

ROBESON'a bir gazete uzatır.

ROBESON
Afrika da mı?! (başını iki yana sallar) Biz size nasıl bir dünya bıraktık böyle çocuklar?

* Irk ayrımı. (ç.n.)

HOOVER
Afrika'ymış! Çıplak vahşilerden başka ne bekliyorsunuz ki?

ROBESON
(elini yumruk yaparak)
Ağzını topla ihtiyar. Yoksa...

HOOVER
Yoksa ne? Senin tehditlerin bana sökmez.

ROBESON
Seninkiler de bana. Hiçbir zaman da sökmedi!

EINSTEIN
Beyler, lütfen! Ölüyüz biz, unuttunuz mu? Eski defterleri kapatalım artık.

HOOVER
Sen hiç Afrika'ya da gitmedin ki zaten. Sadece Afrika diye konuşup durdun.

ROBESON
Doğru. Hayatımın rahat yanlarını hep sevdim ben. Ama nasıl gidebilirdim ki zaten? Pasaportumu aldın elimden.

HOOVER
Dışişleri Bakanlığı'ydı onu yapan.

ROBESON
Palavra! Bütün baskı uygulamalarının arkasında sen vardın: Sen ve o küçük sırıtışın.

HOOVER
İstediğin zaman gidebilirdin. (alaycı) Yüce uluslararası Zenci'ydin sen sonuçta.

ROBESON
Gidebilirdim. Ama Amerika'ya bir daha geri dönemezdim.

HOOVER
Umurunda mıydı sanki? Amerika'dan hep nefret ettin sen zaten.

ROBESON
Amerika'yı çok sevdim ben. Sadece hayallerine kavuşabilsin istedim. Benim halkım da en az seninkiler kadar Amerikalı. Daha fazla hatta. Karşılıksız işçiliğimizle inşa ettik biz bu ülkeyi.

HOOVER
Duydunuz mu, çocuklar? Komünist konuşması işte bu. Birinci ağızdan hem de.

EINSTEIN
Beyler! J. Edgar, meyve suyunu içmiyorsun ama.

HOOVER
Tadı tuhaf.

ROBESON
(adamı inceleyerek)
Sen ne zamandan beri tuhaf şeylerden hoşlanmıyorsun ki?

EINSTEIN
(WILL'e)
Genç adam, belki arkadaşımıza benimki gibi bir beyaz şarap getirebilirsin, ne dersin? Yaz günü çok hoş geliyor. Kaliforniya'dan mı demiştin?

HOOVER'a şarap verilir. Adam tadına bakıp onaylar, meyve suyunu yere döker. Ardından çantasını açıp bir puro çıkarır.

CLAIRE
Aa... af edersiniz! Burada puro içemezsiniz.

HOOVER kadını duymazdan gelip yaktığı purosuyla EINSTEIN'ı gösterir.

HOOVER
O içiyor ama.

ANNIE
Onunki farklı; pipo o. Güzel kokuyor.

HOOVER
Winston Churchill'e söyle onu sen, evlat. Ya da FDR'ye.* Ayrıca (basamaklarda oturmuş cigara döndüren iki eylemciyi işaret eder) onlar da içiyor.

DOUG
Tütün değil ama o.

ROBESON
Doğru. Bu tatlı kenevir kokusu da ne böyle? Ufak bir maryjane mi?

HOOVER
Zencinin şeytan otuna zaafı belgeli zaten.

ROBESON
Sensin zenci. Marihuana içmeyi beyazlardan öğrendim ben. Eğlence dünyasındaydım, hatırlamıyor

* Franklin Delano Roosevelt. (ç.n.)

musun? Kesin hatırlıyorsundur gerçi. Sen hiçbir şeyi unutmazsın.

WILL koşup basamaklardaki ikiliden bir cigara alıp gelir. ROBESON'a ikram eder.

WILL
İster misiniz bir nefes?

ROBESON
O buradayken istemem. Rahatlamak için içilir bu arkadaşlarlayken. (bir sigara paketi çıkarır) Ateşe hayır demem ama sanırım.

CLAIRE
(şaşkınlık içinde)
Ama kanser olursunuz!

ROBESON
(gözlerini devirerek)
Tatlım, bak sana ne anlatacağım...

ANNIE
Sorun olmaz sanırım. Başka bir devirden geliyorlar sonuçta. Herkesin içtiği bir devirden.

EINSTEIN
Herkes değil. Mesela Eleanor, FDR'nin karısı içmiyordu.

HOOVER
Gizli gizli götürüyordu o. Başka şeyler de götürüyordu gizli gizli. Hepiniz yılanın tekiydiniz zaten.

ROBESON
Sen de boşboğazın tekiydin. Öğretmen yalakası.

HOOVER
Öğretmenin kendisi, diyecektin sanırım.

ROBESON
Ancak rüyanda, seni bodur trol.

EINSTEIN
Beyler, lütfen! (gençlere) Biz sizin dikkatinizi dağıtmayalım. Yapacak işleriniz olduğunu biliyorum. Protestonuz var. Filistin'de adalet olayı var elbette. Başka?

MALCOLM
Irak var. ABD, Irak'ı işgal etti.

DOUG
Petrol için istila ettiler resmen!

EINSTEIN
İstila mı? BM'ye ne oldu peki? Özellikle böyle şeyleri durdurmak üzere kurulmuşlardı.

CLAIRE
BM mi? Ee, şey...

ROBESON
Ya Sovyetler Birliği? Böylesine uluslararası bir kapitalist korsanlığın cezasız kalmasına izin vermezler elbette.

MALCOLM
Sovyetler Birliği diye bir şey yok. Artık yani.

ROBESON sigarasını düşürür. Yerden alır.

ROBESON
Ne dedin sen?

CLAIRE
Sovyetler Birliği yıkıldı gibi bir şey oldu. Yok artık. Şimdi yerine Rusya var ve Ukrayna.

DOUG
Ve Litvanya ve Çeçenistan ve...

ROBESON
Sovyetler Birliği yok demek? Dünyanın neden böyle darmaduman olduğuna şaşmamalı. Tahmin ettiğimden daha kötü bu resmen.

MALCOLM
Şimdi komünizme karşı savaş yerine terörizme karşı savaşımız var. Vatandaşlık Yasası da dahil her şeyi haklı göstermek için kullanılıyor.

HOOVER
En azından birileri bunlara karşı tetikte.

ROBESON
Bize karşı tetikte demek istedin herhalde. Bu Vatandaşlık Yasası, hainlerin bu son sığınağı insanları gözetlemeyi, seyahatleri sınırlamayı, izinsiz tutuklamaları, konuşmaların gizlice dinlenmesini haklı göstermek için kullanılıyor değil mi?...

CLAIRE
Nereden bildiniz?

ROBESON
Şanslı bir tahmin diyelim. Canım, ben bu hainleri iyi tanırım. Aynısını bana da yaptılar. Pasaportumu

aldılar, hareketlerimi kısıtladılar, beni basında lekelediler. Aynı şeyi Dr. EINSTEIN'a da yaptılar. Komünistlerin fikirlerini paylaştığından şüpheleniliyordu.

EINSTEIN
Ancak fikir paylaşmak olur zaten. Korkarım benden pek iyi bir komünist olmazdı. Ayrıca bana kesinlikle sana davrandıkları kadar kötü davranmadılar, Paul.

HOOVER
Sen Noel Baba'yı oynadın çünkü. Tatlı ihtiyarı oynadın. Ama ensendeydim ben senin! Amerikan halkına senin gerçek yüzünü göstermeye çalıştım.

EINSTEIN
Neyi göstermeye çalıştın? İnsan haklarına inandığımı mı? Ya da uluslararası adalete?

HOOVER
ÖHÖ! Öyle bir şey yok. Yalnızca komünizm ve özgürlük var.

DOUG
Bugün terörizm ve özgürlük diyoruz ona.

EINSTEIN
Doğru ama. Benim üstüme daha az geldiler.

ROBESON
Nobel Ödülün vardı senin. Ve beyaz da bir yüzün. Zenci değildin sen. Bu her zaman işe yarar.

EINSTEIN
Maalesef doğru.

HOOVER
Şunu bir anlayalım: Siz ikiniz baskı gördüğünüz için şikâyet mi ediyorsunuz, yoksa baskı gördüğünüz için övünüyor musunuz?

ROBESON
İkisi de, seni sersem ihtiyar. Sen ve senin gibiler tarafından nefret edilmesem kendimden utanırdım.

EINSTEIN
Ben de, J. Edgar. Kişisel algılama. Değerler meselesi bu.

HOOVER
Komünist meselesi demek istedin herhalde. Aman bana ne? Etrafınıza bir baksanıza. Anlaşılan sizin aldanmış türünüz hâlâ azınlık. Komik kıyafetler giymiş çocuklar onu bunu protesto ediyorlar! Hâlâ bir şeyleri protesto etmeleri bile hâlâ bizim başta olduğumuz anlamında geliyor.

ROBESON
İyiyle cesur ne zaman çoğunluktaydı ki zaten? Thoreau'dan bu.

HOOVER
Thoreau kim? Fransız gibi geldi. Ben Amerikan değerlerinden bahsediyorum. Ayrıca polis yolda zaten.

EINSTEIN
Polis mi? Nereden biliyorsun?

HOOVER
Hissettim diyelim. (sırıtır, purosunun küllerini elbisesinin üzerinden silker) Kemiklerimde.

ANNIE
Doğru olabilir. Aşağıdan, Nassau Sokağı'ndan telefon geldi az önce. Polisler engelleyici baskınlar yapıyormuş her yerde, gösterileri durdurmaya çalışıyormuş.

WILL
Buraya da gelecekleri anlamına mı geliyor bu yani?

HOOVER
Sağlam bir politika gerçekten de. Sorunu daha başlamadan durdurmak.

CLAIRE
Gösteri hakkımız olmalı ama. Gösteri yapmamızı engelleyemezler.

ROBESON
Yine de deneyeceklerdir, küçük hanım. Doğalarında var. Albert, yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey var mı?

EINSTEIN
Bilmiyorum. Düşünüyorum...

Ansızın bir VURMA sesi duyulur. Birisi sahnenin sağındaki yüksek tahta çitin kapısını yumruklamaktadır.

POLİS (DIŞARIDAN)
Açın kapıyı! Polis!

Hepsi telaş içinde birbirlerine bakar. HOOVER gülümsemektedir.

Sahne Kararır

Üçüncü Sahne

AYNI SAHNE. Kapıdan gelen VURMA sesi devam etmektedir. Hepsi donakalmış, çitin kapısının sarsılışını izlemektedir.

WILL cigarayı söndürüp saklayabilecek bir yer bakınır. ROBESON izmariti adamın elinden alır.

ANNIE merdivenleri koşarak çıkıp eve girer. Çit kapısından gelen VURMA sesi devam etmektedir.

POLİS (dışarıdan)
Derhal açın! Kanun namına açın kapıyı!

ANNIE
(merdivenlerin başından)
Önde de bekliyorlar! Her yer SWAT ekibi kaynıyor.

Protestocular etrafta koşturup çocukları, kuklaları ve pankartları toparlarlar; karmaşa içinde oradan oraya dolanmaktadırlar. EINSTEIN saatini çıkarıp düşünceli düşünceli inceler.

EINSTEIN
Bırakın girsinler içeri, Fred'in çitini yıkacaklar yoksa.

MALCOLM
Tutuklarlar hepimizi! Protesto mahvolana kadar uydurma suçlardan içeride tutarlar!

HOOVER
(böbürlenerek)
Tutmalılar da.

EINSTEIN
Belki de böyle bir şey olmaz. Yanlarından geçip gidin. Sizi görmeyecekler.

ROBESON
Yapabilir misin böyle bir şeyi?

EINSTEIN
(saatine vurarak)
Deneyebilirim. Kademeli zaman kaymasıyla...

Kapı KIRILARAK AÇILIR ve kasklı, yüzü maskeli, plastik kalkanlı dört POLİS içeri dalar. Robotlara benziyorlardır.

POLİS 1
Kimse kıpırdamasın! Hepiniz tutuklusunuz!

Polisler bahçeyi arar; eşyalarını alıp çitteki kapıdan dışarı çıkan eylemcileri göremiyorlardır.
HOOVER izler, purosunu yeniden yakar.

POLİS 2
Nereye gitti hepsi? Kimse yok burada!

Bütün bu karmaşada EINSTEIN çok sakindir. Saatini memnun memnun kaldırır, ardından ROBESON'ı kolundan tutar.

EINSTEIN
Gel, Paul.

EINSTEIN, ROBESON'ı da yanına çekerek evin merdivenlerine doğru yönelir.
ROBESON duraklar; HOOVER'ın çantasını açıp cigarayı içine atar, ardından EINSTEIN'ı takip eder.

POLİS 2
Evin içini kontrol edin! Saklanıyor olmalılar!

EINSTEIN ve ROBESON merdivenlerin ortasında oturur, görünmez eylemciler kapıdan sıvışırken kendileri de görünmeden olanları izler.

İki polis hızla yanlarından geçerek patır kütür merdivenlerden çıkar ve eve girer.

HOOVER katlanan sandalyesinde oturmuş, eylemcilerin kaçıyor olması yüzünden telaşlı haldedir. Son eylemciler de kaçarken hâlâ bahçeyi arayan iki polise kaşlarını çatar.

HOOVER
Aptallar sizi! Gidiyorlar işte! Hepsini kaçırdınız elinizden!

İki polis HOOVER'ı fark eder ve silahlarını çeker.

POLİS 1
Bu ihtiyar sapıktan başka kimse yok burada.

POLİS 2
Yere yatın, bayım! Haydi! Derhal! Yüzüstü!

İki polis HOOVER'ı sandalyesinden iter. Adam yüzüstü yere düşer.

EINSTEIN
Vah vah, canını yakacaklar.

ROBESON
Yeterince değil. Bizi göremiyorlar mı? Ya da duyamıyorlar mı?

EINSTEIN
Anlaşılan hayır. Çocukları da. Protestolarına gittiler onlar.

Polisler silahlarını çekmiş halde HOOVER'ın başında durur. Adam sinirli, purosu hâlâ dişlerinin arasında sımsıkı halde boylu boyunca yerde yatmaktadır.

HOOVER
Rozetlerinizden edeceğim sizi! Kim olduğumu bilmiyor musunuz benim?

POLİS 1
(lateks eldivenlerini takarak)
Elbise giymiş. Eşcinsel olabilir. Dikkat edin!

POLİS 2
Eşcinsel mi? İhtiyar adamın teki.

POLİS 1
İhtiyarmış! Kadın kıyafetleri giyen sapığın teki belli ki. Kesin protestoculara da sarkıntılık etmiştir bu!

İki polis (3 ve 4) evden çıkıp görünmez EINSTEIN ve ROBESON'ın yanından pata küte aşağı iner.

POLİS 3
Hangi protestoculara? İçeride de kimse yok.

POLİS 4
Yanlış adrese geldik herhalde! Yana bakalım bir de. Kaçmalarına izin veremeyiz.

Polisler çitteki kapıya doğru yönelirler. Polis 2 geride kalır.

POLİS 2
Bu sapığı ne yapacağız?

POLİS 1
Boş ver onu! Gidelim haydi.

Polis 2, HOOVER'ın çantasını açıp cigarayı çıkarır.

POLİS 2
Vaay, bakın ne buldum. Esrarkeşmiş bizimki!

HOOVER
Benim değil o. Benim kim olduğumu bilmiyor musunuz? Sizin tarafınızdayım ben.

Dört polis de HOOVER'ı yakalayarak ayağa kaldırır, ellerini arkasında kelepçeler.

POLİS 1
Biliyoruz, kadın kıyafeti giyen esrarkeş sapığın tekisin. Bizimle geliyorsun.

HOOVER
J. Edgar Hoover'ım ben, seni aptal!

POLİS 1
Hee, ben de OJ Simpson'ım. Haydi babalık, nezarethanede seni bekliyorlar.

Polisler, hâlâ tükürükler saça saça haykıran, karşı çıkan HOOVER'ı çit kapısından çıkarırlar.

Bu karmaşa sırasında sandalyelerden birinde başka bir yaşlı adam belirmiştir. Uyumakta olan adamın üzerinde bir bornoz vardır. Bu FRED'dir.

Hâlâ basamaklarda oturan EINSTEIN ve ROBESON onu başta fark etmezler.

EINSTEIN
Bunu sen mi yaptın, Paul? Acımasız oldu biraz.

ROBESON
Yeterince olmadı bile bence. Ayrıca senin yaptığının yanında hiç kalır. Nasıl oldu da hem bizi hem o çocukları görünmez kılabildin?

EINSTEIN
(saatine bakarak)
Tam olarak bilmiyorum. Arthur C. Clarke bir keresinde, yeterince gelişmiş bir teknolojinin sihir gibi görüneceğini söylemişti. Sanırım gelişmiş kuram da illüzyon gibi görünüyor. Aldatmaca yani.

ROBESON
Arthur C. Clarke kim? Ateşin var mı?

Pipo ve sigaralarını yakarlar.

ROBESON (devam)
Ayrıca şu aşağıdaki arkadaşımız kim?

EINSTEIN
Tanrım, Fred bu! Tanışmanı istediğim arkadaşım!

EINSTEIN uyuyan adamın yanına koşup sarsarak uyandırır.

FRED
(uykulu)
Albert! Bu sen misin? Harika! Ama sen...

EINSTEIN
Biliyorum. Ölüyüm. Öğleden sonra için izin aldım ama.

FRED
Ben de! En son hatırladığım, o lanet bakımevindeydim, Oprah'yı izliyordum. Bir bilimkurgu ya-

zarını mı ne konuk etmişti, o an fark ettim öldüm herhalde diye.

EINSTEIN
Çok sevindim! Artık öğleden sonrayı birlikte geçirebileceğiz gerçekten de. Gel, tanışmanı istediğim biri var.

EINSTEIN, FRED'i basamaklara doğru çeker.

FRED
Paul Robeson! Ne büyük onur.

El sıkışırlar.

ROBESON
O onur bana ait. Şimdi ne yapıyoruz, EINSTEIN?

EINSTEIN
(kafası karışmış)
Bilmiyorum. Her şey çok güzel işe yaradı. (yüzü aydınlanır) Tüm öğleden sonra bizim, güneş batana kadar. Müzik dinleyerek geçirmeye ne dersiniz? Fred'in fevkalade bir koleksiyonu var.

Birlikte merdivenleri çıkmaya başlarlar, yavaş yavaş yürüyorlardır; yaşlı adamlardır sonuçta.

FRED
Torunum pikabımı atmadıysa tabi. Sizin bütün plaklarınız var bende, Bay Robeson.

ROBESON
Paul de lütfen. Kendi sesimi dinlemeye katlanabileceğimi sanmıyorum, Fred. Ama denemeye her zaman varım.

FRED
Biraz Fransız konyağım da var. Torunum atmadıysa tabi. Zamane çocukları iyi şeylerden hiç anlamıyor.

ROBESON
Ah, bence anlıyorlar. Şu an bir protestodalar hepsi.

Yukarıdaki kapının önünde dururlar; EINSTEIN içeri bakar.

EINSTEIN
Ne iyi kız ama. İşte pikabın! Sen bize bira konyak koyarken ben de plak koyayım, Fred. Bana tadımlık olsun.

ROBESON
Ben duble alayım. Fransızların iyi yaptığı bir şey varsa o da konyaktır. Keşke o maryjane'i elden çıkarmasaydım bak. Müzikle iyi gider.

FRED bornozunun cebinden bir cigara çıkarır. Yakıp ROBESON'a uzatır.

FRED
Maryjane mi? Tam bir ihtiyarsın. Al, bunu dene.

EINSTEIN
(arkasına dönüp bakar)
Zavallı J. Edgar! Ama güneş batınca o da yok olacak, bizimle birlikte. Ama o zamana kadar...

EINSTEIN evin içinde gözden kaybolur.

ROBESON
(cigaradan bir nefes çekip)

O zamana kadar bırak da ihtiyar trol kendi ettiğini bulsun biraz. Ah, çok güzelmiş, Fred! Nereden buldun bunu?

FRED
Bakımevinden. Tıbbi marihuana.

EINSTEIN'ın ardından eve girerler. Sahne şimdi boştur; yalnızca seslerini duyarız.

ROBESON (dışarıdan)
Tıbbi marihuana demek! Baksana, Albert, dünya gelişiyormuş meğer! Bazı alanlarda en azından. Marx, karşıtların iç içe geçmesi derdi buna.

EINSTEIN (dışarıdan)
Ne dedin, Paul?

Bir plağın başlama cızırtısını çok yüksek şekilde duyarız.

ROBESON (dışarıdan)
Nerede kaldı şu Fransız konyağı dedim!

FRED (dışarıdan)
Geliyor, beyler.

IŞIKLAR KARARIRKEN, plaktan ROBESON'ın sesini duyarız. "The International*" şarkısını söylemektedir.

ROBESON (dışarıdan)
Ah, ihtiyar sesim. Korktuğum kadar da kötü değilmiş.

* Sovyetler Birliği marşı. (ç.n.)

EINSTEIN (dışarıdan)
Paul, çok mütevazısın.

ROBESON (dışarıdan)
Daha önce hiç bununla itham edilmemiştim, Albert.

EINSTEIN (dışarıdan)
Sesin mükemmel. Şarkı da eskilerden ne güzel bir şarkı, değil mi?

Işıklar Söner – Son

"Kızarmış Yeşil Domatesler"

T.B. Calhoun'un Terry Bisson İle Röportajı

Yazmak senin için siyasi bir tasarı mı yoksa sanatsal bir tasarı mı?

Bu ayrımı reddediyorum, en azından bilimkurgu için. Gerçi çok fazla direkt propaganda yazıları da yazmışlığım var. Birkaç yıl boyunca John Brown Klan Karşıtı Kuruluş'un* gazetesinde yazarlık ve editörlük yaptım. Benim için propagandanın tek bir amacı var, o da beyaz halkta ırkçılık karşıtı bir direncin desteklenmesi, hatta oluşturulması. Her şeyin asıl amacı buydu. Kurgu yazımı, doğası gereği karmaşayla ilgilidir.

Yazmaya nasıl başladın? Her zaman yapmak istediğin bir şey miydi bu?

* Amerika'daki ırkçılık karşıtı bir kuruluş. (ç.n.)

Ergenlik zamanlarımdan beri. 50lerin Beat Nesli* tarafından baştan çıkarılmıştım resmen. *LIFE* dergisindelerdi ve öyle havalılardı ki. Kaçıp gitmek istiyordum; Güney'den, kırsaldan, doğup büyüdüğüm 50'lerin Amerikası'ndan hatta.

Her zaman bir şeyler okurdum zaten ama şimdi Jack Kerouac olmak istiyordum. Hatta *Village Voice* gazetesine bile abone olmuştum. Owensboro/Kentucky'deki tek aboneleri ben olduğuma eminim.

Kişisel geçmişin nedir?

Son derece geleneksel, orta sınıf, Yukarı Güney'de küçük bir kasabadan, ama liberal bir ailedenim. Kırsalda yetiştim ama annem çiftlik hayatından sonraki nesildendi. Kömür sobalarını ve sincap yemeklerini hatırlayacak kadar yaşlıyım ama ben savaş sonrası yeni kırsalda yetiştim, iki arabalı evler, cılız ağaçlar hani. Babam Kuzey'den (Illinois) gelmişti. TVA bebeğiydim** ben.

Kentucky ailem "sağlam güneyin" hâlâ Demokrat olduğu günlerden beri oldukça liberaldi (hâlâ da öyle). FDR onlara elektrikli ışık ve betondan yollar sağlamıştı. Yirmilerimdeyken, New York'tan eve döndüğüm bir keresinde çok sevdiğim bir halama (muhtemelen aptalca bir çabayla) neden bir radikal, bir Marksist, tamamen savaş karşıtı hippi bir asi olduğumu açıklamaya çalışmıştım. O da başını sallayıp şöyle demişti: "Hâlâ Demokratsın ama değil mi?"

Tabi, demiştim, tabi.

---

* 50 ve 60'lı yıllarda geleneksel toplumu reddeden, kendini özgürce ifade edebilmeye değer veren, caz müziği tercih eden gençlerin oluşturduğu hareket. Bu hareketle bağdaştırılan yazarlar arasında Jack Kerouac ve Allen Ginsberg de vardır. (ç.n.)

** Tennessee Valley Authority. Tennessee Vadisi bölgesinin sel kontrolü, elektrik üretimi vs gibi ihtiyaçlarıyla ilgilenmek üzere kurulmuş bir kuruluş. Yazar Bisson'ın, TVA bebeği olmak üzerine kısa bir kitabı da bulunuyor. (ç.n.)

Üniversiteye gittin mi?

İngilizceydi branşım. Son derece geleneksel. Ama adamıştım kendimi. Edebiyat benim işim olmuştu artık o zamanlar. Kendimi New York'ta, Kerouackvari bir romanımı satmaya çalışırken buldum, ki hiç satmadı, sonra da romantik dergiler, soft porno dergileri, astroloji ve kovboylukla ilgili ucuz dergiler, *Enquierer* gibi gazeteler, yani genel olarak daha ucuz yayıncılıklarda çalışmaya başladım. Ve hoşuma da gittiğini fark ettim.

Bilimkurgu yazmadın yani?

Bilimkurgu ilk edebiyat türümdü ama sonra ona sığmamaya başladım ya da öyle düşündüm işte. Ciddi bir romancı olmak istiyordum. *Eats Corps for Rare Coin* isimli, dergilerde edindiğim tecrübelere dayalı "ciddi" bir roman üzerinde çalışıyordum. Sorun şu ki roman uzayacağına kısalıp durdu. 68 yılıydı ve her şey her yerde gevşemeye başlıyordu. Yazmaya çalışmayı bırakıp Güneybatıdaki hippi hareketine katıldım.

Siyasete katılmadın mı?

O günlerde hepimiz siyasiydik zaten ya da öyle düşünüyorduk. Bütün savaş karşıtı gösterilere katıldım ama örgütlü Sol'un bir parçası değildim. O sonradan oldu. Güneybatıdaki hippi topluluklarında çok zaman geçirdim, sonra da Kentucky'de.

70'lerin sonlarına kadar gerçek anlamda siyasi olarak aktif olmadım. Weather Underground tarafından, Prairie Fire ve onlar ayrıldıktan sonra kurdukları gruplar tarafından örgütlenenlerdendim. Karımla ben New York'a taşınıp Puerto Rico Bağımsızlığı üzerine çok fazla çalışma yaptık. Ardından John Brown Klan Karşıtı Kuruluş geldi. Aynı zamanda yazmaya da yeniden başladım. Ve bu sefer de Bilimkurgu oldu!

Kim bilir neden.

Hiç çizgi romanlara yazdın mı?

Para kazandığım ilk freelance hikâyelerim *Creepy* ve *Eerie* içindi. *Web of Horror* isimli bir çizgi roman dergi için editörlük yaptım bir süreliğine, hatta DC için bir dizi bile yazdım. Ama süper kahraman olayını hiç sevmemiştim, "Marvel testini" de geçemedim zaten. (Hiç sorma bile.) Birkaç yıl önce Stan Lee'yle bir projede çalıştım ama ondan da bir şey çıkmadı.

Daha Geride Kalanlar fikri nereden geldi?

Fransa'dan. Bir Fransız yazar ve eleştirmen olan Patrice Duvic, Rapture'dan sonra bütün Yeniden Doğanların gitmesinin ardından dünyanın daha güzel bir yer olduğuna dair bir kitap yazmamızı önerdi birlikte. Güzel bir fikir olduğunu düşündüm ben de. Patrice kanserdi ve proje üzerinde pek çalışamadan öldü, ama fikir de ilham da tamamen ona aitti.

Hikâyenin başlangıcındaki, İsrail'deki peygamberle karşılaşma ve yolcu uçağındaki kayboluşları direkt *Geride Kalanlar* filminden aldım, kalanını da uydurdum. Bu arada son da, trende geçen sahne yani, R.A. Lafferty'nin harika ütopik hikâyesi "The Interurban Queen"den neredeyse kelimesi kelimesine araklama. Bulabilirsen bak derim.

The Rapture filmini izledin mi? Ve beğendin mi?

Birkaç kere izledim. Ve çok beğendim. Büyük Michael Tolkin tarafından yazılıp yönetilmişti (ki kendisi The Player'ı da yazdı). Mimi Rogers ve David Duchovny oynuyor, sonu da çok güzel. Ama benimkinden çok daha karanlık çünkü film bu fikri çok ciddiye alıyor. İzle derim!

John Brown hakkında, Fire on the Mountain *isimli bir roman yazdın. John Brown Klan Karşıtı Kuruluş'taki çalışmaların sonucu mu ortaya çıktı bu?*

Kesinlikle. İhtiyardan büyülenmiştim resmen, Harper's Ferry ve Kansas'ı ziyaret ettim. Verdiği gerilla savaşı sayesinde Kansas'ın bir köle eyaleti olarak birliğe katılmasını engellemişti. Sağın söylediği gibi delinin teki falan değildi Brown ya da (Sol'un çoğunluğunun gördüğü gibi) hayatını adil bir amaç uğruna feda etmiş bir şehit değildi. Bana göre o görmüş geçirmiş, etkili bir savaşçıydı ve belki de başarılı olabilirdi. Romanım da ya başarmış olsaydı konusunu işliyor. Ayrıca romanımdaki Nova Afrika fikri de Republic of New Africa (RNA), yani Derin Güney'i özgürleştirmeye kendilerini adamış devrimci Siyahi ulusalcılardan ilhamla ortaya çıktı.

John Brown Kuruluşu ile John Brown kitabı arasında bir başka bağlantı daha var ama. Kitabın ilk iki bölümünü federal hapishanedeyken yazmıştım.

Klan'la savaştığın için mi hapisteydin?

Büyük Jüri önünde ifade vermeyi reddettiğim için. Federaller hâlâ yeraltında gizlenmiş birilerini arıyordu. John Brown'dan bazılarımızı mahkemeye çağırdılar, konuşmayı reddedince de aşağılamadan ötürü hapse attılar. Bir şey bildiğimiz de yoktu gerçi. İşbirliği yapmama gibi bir ilkemiz vardı. FALN* aramasıyla "işbirliği" yapmayı reddeden Porto Rikoluların izinden gidiyorduk. Ben yalnızca üç ay yattım; birçoğumuz daha fazla yattı. Ama kitaba başlamamı sağladı bu zaman, ki bu o zamana kadar yaptığım en karmaşık şeydi. Çok fazla tarih okumak, ondan da fazlasını uydurmak zorunda kaldım.

* Porto Riko Ulusal Özgürleşmesi Silahlı Birlikleri. Porto Riko'nun Amerika'dan ayrılması kampanyalarında şiddete başvuran, bölücü kuruluş. (ç.n.)

Tam olarak bir bilimkurgu romanı sayılmaz yani.

Tabii ki öyle. Alternatif tarih bu, bir "ya şöyle olsaydı" hikâyesi.

Ayrıca aralara bir sürü değişik teknoloji, hatta Mars'a yolculuk bile ekledim. Üstelik bilimkurgunun meşhur alternatif tarihinden, Philip K. Dick'in, İkinci Dünya Savaşı sonrası Amerika'nın Almanya ve Japonya tarafından işgal edilmesini işleyen *Yüksek Şatodaki Adam*'ından bir cihaz bile arakladım. Dick'in romanında, Amerika savaşı kazansaydı ne olurdu konusunu anlatan bir roman var. Benim romanımda da kapitalizmin ikinci bir yaşama şansı elde ettiği ve Amerika'nın dünya gücü haline geldiği bir sağ kanat fantezisini anlatan bir roman var. Bir trajediyi yani.

Alternatif tarihin bilimkurguda uzun süreli ve saygı duyulan bir geleneği var. Çoğu da distopya: İç Savaş'ı güney kazanıyor, Naziler İngiltere'yi işgal ediyor vs gibi.

Philip Roth da bayağı iyi bir tane yazmıştı; *The Plot Against America*; kitapta FDR değil Lindbergh başkan seçiliyor ve ABD Yahudi karşıtı faşist bir devlet haline geliyor. Bilimkurgu yazdığının farkında bile değildi adam!

Daha sonra Jacobin Books adlı bir iş kurdun.

80'lerde. Karım ve yoldaşım Judy'yle birlikte, çoğunlukla mahkûmlara çalışan, posta teslimli bir iş kurduk. Afrika'dan, İrlanda'dan, Karayipler'den ya da buradan, ABD'den İngilizce dilinde devrimci kitaplar satın alıp onları posta yoluyla mahkûmlara yolluyorduk. David Gilbert ve Mumia Abu Jamal gibi siyasi suçlular kataloğumuz için incelemeler yazmışlardı. O günlerde mahkûmların birazcık paraya ulaşımı vardı, ne kâr ne de zarar ettiğin bir işti yani. Bugünlerde olsa o kadar kolay olmaz. Hapishaneler eskisinden daha sıkı, ayrıca kitapları posta odasından içeri sokabileceğimizi dahi sanmıyorum.

Hepsi siyasi kitaplar mıydı?

Çoğunlukla. Gerçi Charles Mingus'un *Beneath the Underdog*'u iyi satmıştı. Assata'nın biyografisi de tutmuştu. En çok satanımız *Settlers: The Myth of the White Proletariat*'ydı. İşçi tarihi okuyan tüm öğrencilerin bu klasiği bulup okuması gerekiyor.

Bir sendikaya üye oldun mu hiç?

Ulusal Yazarlar Birliği'ni denedim bir keresinde. Ne var ki ben de dahil olmak üzere freelance karalayanlar ancak bağımsız anlaşma tarafı oluyor.

Bir eylemci ve örgütleyici olduğun günleri özlüyor musun?

Pek değil. Kitle çalışmalarında hiçbir zaman iyi olmadım ben. Nihayetinde de gerçekten de küçük burjuva entelektüellerinden olduğum gerçeğiyle yüzleşip bunu en iyi şekilde değerlendirmeye karar verdim.

Geleneksel bir bilimkurgu yazdın mı hiç? Hani şu kapağında roket olanlardan?

Tabii ki. Zamanda yolculuk, ilk temas, ufak tefek teknolojiyle ilgili hikâyeler, uzay operası... Birkaç robot bile kullandığım oldu. En son romanım *Planet of Mystery*, Venüs'e ilk defa ayak basılmasıyla ilgili. Alanının adetlerini ve geleneklerini bilmeye ve onlara saygı duymaya inanıyorum ben, bunlar her neyse artık. Bana kalırsa her rock grubunun "Johnny B. Good"un yeni bir versiyonunu geliştirme zorunluluğu olmalı.

Aslına bakarsan *Fire on the Mountain*'dan sonraki kitabımın kapağında KOCAMAN bir roket olacaktı. Voyage to the Red Planet, içinde siyasi yerme unsurları da olan son derece standart bir uzayda yolculuk hikâyesi aslında sanırım. Onda mesela Mars'a yapılan ilk yolculuk Hollywood tarafından finanse ediliyor.

Düzenli bir programa göre mi çalışıyorsun?

Çalışmaya çalışıyorum; sabahları. Romanlarım hiçbir zaman yeterince kazandırmadığı için her zaman ek olarak yazma ya da editörlük işleri almak zorundaydım. Ona da öğle işi diyorum. Bir sürü romanlaştırma işi yaptım (film senaryolarını kitaba çevirmek yani; tersine bir proje bir nevi) ayrıca *The No-Frills Books* isimli şapşal bir diziyi tamamladım. Click and Clack the Tappet Brothers'la (NPR) bir araba kitabı yaptık. Onlarla çalışmak eğlenceliydi. Araba tamirciliği tecrübem olduğu ve bir zamanlar Allen County Jumper Cables isimli bir bluegrass grubunda çaldığım için vermişlerdi işi bana. Ayrıca Nat Turner'ın bir biyografisini de yazdım "genç yetişkinler" için, her ne demekse artık bu. O kitabı da hâlâ severim, çoğu kütüphanede bulunabiliyor.

Mumia Abu Jamal'ın da bir biyografisini yazdın.

Ona Move. Mumia koydu bu başlığı. Gönülden yapılan bir işti resmen, ama parası da iyiydi. Onunla aynı hapishanede olan bir arkadaşım aracılığıyla 80'lerde Mumia'yla tanışma şansına erişmiştim. Ziyarete gittiğimde arkadaş olmuştuk. İlk kitabı *Live from Death Row*'un yayımlanmasında yardımcı oldum ona. Hâlâ arkadaşız ama Kaliforniya'ya taşındığımdan beri yalnızca bir kere gördüm onu. PM'in çıkaracağı *Fire on the Mountain*'ın yeni baskısı için önsözü yazdı. Yirmi yıldan fazla süredir hücre hapsinde.

Yine de radyo çalışmaları ve yazılarıyla "sesi olmayanların sesi" olmaya devam ediyor.

Ve suçsuz.

Ve onlar da bunu biliyorlar. En utanç verici yanı da bu zaten.

En çok okunan hikâyen "They're Made out of Meat" olabilir. İnternette sıklıkla bulunabiliyor.

Harika. Tamamen diyalogdan oluşan hikâyeler yazmayı seviyorum. Birkaç tane yazdım öyle. Genellikle kısa oluyorlar. Gerçi bir tanesi, "macs" isimli olan daha uzundu. Her şeyin diyaloglarla ortaya çıktığı hikâyelerde beni çeken bir şeyler var.

Radyo tiyatrosu gibi olanlarda mı yani?

Kesinlikle. Birkaç radyo tiyatrosu yazmıştım, hatta bir tanesi Radio City'de yapıldı bile. Ama radyoda bir şey yayımlatmak çok zor. Bilimkurgu için çok güzel bir alan aslında ama herkesin yapmak istediği Garrison Keilor'ın "noir" dedektifleri gibi komik retro şeyler. Çok can sıkıcı.

Bir araba tamircisi olarak da çalışmıştın. Edebi biri için çok zorlayıcı bir iş miydi bu?

Hiç değil. Arabaları her zaman çok sevmişimdir, kocaman şeytani Amerikan arabalarını bile. Komün hayatı yaşadığım sırada arabalarla çalışmaya geri dönmüştüm. Tamir edilecek bir sürü araba oluyor hep. Karımla ben Güneybatıdan ayrılıp Kentucky'ye geri döndüğümüzde (o da Tennessee'li bu arada) kendimi yine traktör tamirciliği üzerine çalışırken buldum, sonra da şanzımandan sorumlu kişi olarak. Hâlâ yapıyorum aslında ama yeteri kadar değil. İçerdiği sorun çözme olayını özlüyorum. Yazmaktan çok daha zekâ gerektiren bir iş, yazmaksa daha ziyade varsayım işi.

Annenle baban sana kitap okur muydu?

Asla. Orta sınıftanlardı ama pek kitap okuyan tiplerden değillerdi. Evimizde hiç kitap yoktu. Erken yaşta başladım kendi kendime okumaya. Şanslıydım. "Siyah" bir bakıcı okulum oldu benim, Lily Mae'ydi adı, Kaptan Marvel'daki kelimeleri anlamama o yardımcı olmuştu. Pat! Birdenbire hepsi anlam kazanmıştı. Çizgi romanlardan sonra

hemen *Oz* kitaplarına geçtim, otuz küsur tanelerdi, oradan da bilimkurguya, eczane raflarında bulmak kolaydı onları. Blish'in "Surface Tension"ını okurken tüylerimin diken diken olduğunu hatırlıyorum, muhtemelen ilk gerçek edebi tecrübemdi o.

On the Road'un harika bir roman olduğunu düşünüyorum hâlâ. Beni ilk etkileyenler arasında James Ramsey Ullman ile yazdığı Rimbaud biyografisi de vardı. Bir öğretmenim bana *Walden*'ı vermişti okumam için, bir başkasıysa Beckett'a yönlendirmişti. Bütün bunlar Kentucky'li on altı yaşındaki bir çocuğa bal gibi geliyordu tabi.

Kendini hâlâ Güneyli bir yazar olarak görüyor musun?

Pek sayılmaz. Yaptığım ilk işlerden bazıları güneyde geçiyordu, özellikle de köylü bir sihirbaz hakkında olan *Talking Man* ve bana tek Hugo'mu kazandıran, Bowling Green'de geçen ufak tatlı bir hikâye olan "Bears Discover Fire". Güneyi hâlâ seviyorum ve kendimi de güneye yakın buluyorum, özellikle Üst Redneck Nascar Güneyine.

Darrel Waltrip de Jeremy Mayfield de bizim oralı. Ama şu "kızarmış yeşil domatesler" misali geleneksel güneyli memleket ağzı saçmalığına katlanamıyorum.

Fikirlerin nereden geliyor?

Kıçımdan. Üzerinde, bir yazı işlemcisinin karşısında yeteri kadar uzun süre otururum genellikle bir şeyler buluyorum.

Hiç filmler için yazdın mı?

Senaryo yazmışlığım var. Bağımsız bir yapımcı Mumia ile ilgili bir film yazmam için iş vermişti bana, hâlâ daha etrafta dolanıyor proje ama sonuç alınamadı. Medya Mumia'dan korkuyor. Yakın zamanda Paul Robeson'ın bir biyografik filmi için senaryo yazdım, hâlâ piyasada ama hiç yapılmadı. O filmin yapıldığını görmeyi çok isterim.

Robeson, yurttaşlık hakları hareketinin unutulmuş adamıdır. Siyasi yanı yüzünden tamamen kenara atılmış, bunun yasak olduğu bir zamanda gururlu bir kızıl ve Sovyetler Birliği'nin sadık dostuymuş. Washington'daki Mart yürüyüşüne onu özellikle dahil etmemişler.

Özel Görelilik oyununun kaynağı, Robeson'a olan ilgin mi?

Hayır, oyunu senaryodan çok daha önce yazmıştım. Menajerim, Hoover'ın Einstein'a olan uzun süreli tacizi ve nefreti hakkında bir şeyler yazmamı önermişti. Ben de bir nevi komedi çıkardım ortaya. Robeson onaylar mıydı bilemiyorum. Hoover'ın onaylamayacağı kesin.

Bilimkurgu yazarı Nick Gevers bir keresinde sana taşlamacı demişti, sen de olmadığında ısrar etmiştin. Haklı olan kim?

Muhtemelen Gevers. *Daha Geride Kalanlar* kesinlikle bir taşlama, geniş çapta bir taşlama hem de. "The Old Rugged Cross" da aynı şekilde, ama o daha küçük çaplı; idam mahkûmu olan bir adamın dine dönmesi ve çarmıha gerilmekte ısrar etmesiyle alakalı. Ama taşlama unsurları genellikle ikinci planda. Ben kendimi gerçekçi biri olarak görüyorum aslına bakarsan. Espri anlayışı ve taşlama da gerçekliğin bir parçası.

Öyle değil mi?

Daha çok sevdiğin kısa hikâye yazarları var mı?

Merhum R.A. Lafferty, büyük bilimkurgu yazarının büyük etkisi vardı üzerimde, ama yazar olarak oldukça farklıyız. O şarkı söylüyor; ben konuşuyorum. Bana kalırsa bugün Amerika'daki en iyi kısa hikâye yazarı Thom Jones. Ondan hemen sonra da Molly Gloss geliyor. Bir de David Sedaris'i seviyorum ama o eserlerine kısa hikâye demiyor, ama öyleler. Sinsi adam.

Birçok bilimkurgu okumasına ev sahipliği yaptın. Bu nasıl başladı?

Şans sayesinde, çoğunlukla. NY'den yakın bir arkadaşım, güçlü bir gazeteci (*NY dergisi, Village Voice*) Mark Jacobson, şairler ve edebiyatçıların aksine insan içinde okuma şansını pek elde edemeyen gazeteci arkadaşları için gelişigüzel bir "kurgu dışı" okuma dizisi düzenlemişti. Yardım edeyim diye beni de dahil etti, çok eğlenceliydi de. David Remnick (*New Yorker*'ın başına geçmeden önceydi bu tabi) ve Jummy Breslin ya da Jack Newfield gibi ünlü isimler de vardı, ayrıca gerçek hayattan porno yıldızları, rock eleştirmenleri ve çılgın punklar da vardı. Mark herkesi tanıyordu. Steve Earle bile okumaya geldi! KGB'de, merkezdeki bir edebiyat barında düzenli saatimiz vardı. *Playboy*'daki editörüm Alice Turner'la birlikte aynı şeyi kurmaca için denemeye karar verip "düz" yazarlarla bilimkurgu yazarlarını ekip haline getirdik. Alice de herkesi tanıdığı için Joyce Carol Oates'u Lucius Shepard'la okuttuk, Michael Cunningham, Rachel Pollack'le okudu, Jonathan Lethem'i Brett Easton Ellis'le eşledik. Alice çekilince esas bilimkurgu editörü Ellen Darlow'la ekip olduk, tamamen bilimkurgu üzerine yöneldik. Ayda bir kez büyük ve küçük isimler bir araya geliyordu. 2002'de Kaliforniya'ya taşınınca bir şair ve New College'da profesör olan Adam Cornford'la ekip oldum. Sonra New College olayı da bitti, program şimdi SFinSF adıyla Tachyon Books desteğiyle yapılıyor. Ben de "ev sahibi" oluyorum, ki bu her zaman çok eğlenceli bir şey.

Yazar olmak isteyenlere tavsiyen nedir?

Gary Snyder'ın şair olmak isteyenlere bir zamanlar verdiği tavsiyenin aynısı: Bir zanaat öğrenin. Tesisatçılık olur, marangozluk olur, aşçılık, araba tamirciliği olur. Bir şeylerin nasıl iç içe geçtiğini, yerli yerine oturduğunu öğrenin.

Yazma öğretmenliği konusunda da biraz tecrüben var. İyi yazarlığın gerçekten öğretilebileceğine inanıyor musun?

Yazmak öğretilebilir. Kurmacanın unsurları mesela: diyalog, bakış açısı, zaman çizgisi. Her yazar bu temel unsurları öğrenmelidir. Yazmakla ilgili öğretilebilecek şeyler de birkaç ayda öğrenilebilir. İyi yazarlıksa başka bir olay. Öğrenilebilir ama öğretilemez.

Peter Coyote, biyografisi Sleeping Where I Fall*'a yaptığın editörlük konusunda seni çok övmüştü. O işi nasıl aldın?*

Peter'la ben eski dostuz. Üniversitede tanışmıştık, sonra hippi komün hayatının Digger günlerinde de arkadaşlığımız sürdü, gerçi gruplarımız farklıydı. Batı Kıyısı olayına hiç girmedim ben. Peter iyi bir yazardır, kitabın bir bölümü için Pushcart Ödülü'nü kazanmıştı zaten, sadece başka bir yazarın (daha soğuk) bakış açısına ihtiyaç duymuştu kitabı şekillendirmek için. O kişi de bendim. İyi de bir iş çıktı ortaya. Başlığı değiştirmeye çalışmıştım ona, ama Peter bütün kötü fikirlerimi reddetti.

Aynı zamanda Walter Miller imzalı Leibowitz İçin Bir İlahi'inin ikinci kitabında da çalıştın.

Alice Turner önermişti beni bu iş için. Miller, klasik çok satanının ikinci kitabı üzerinde yıllarca çalışmıştı, ama depresyondaydı, yaşlıydı ve aynı zamanda bir alkolikti de, o yüzden birinin kendi talimatları üzerine kitabı bitirmesini istiyordu. Her şey hazırdı zaten. Tek yaptığım şey zaten tekerlekleri açık, pistle hizalanmış bir uçağı yere indirmekti. Miller'la hiç tanışmadım. Devam kitabı tamamlanmadan öldürdü kendini.

Editörlük ve yazarlık iki farklı yetenek mi sence?

Kesinlikle. Editörlüğün püf noktası yoldan çekilmek. Editörün görünmez olması gerekiyor. Coyote'ninkinden bu yana birçok biyografinin editörlüğünü yaptım, çoğu da eski siyasi yoldaşlarımdan ve arkadaşlarımdandı. Diana Block'un yeraltından olmak hakkındaki kitabı *Arm the Spirit*'in editörlüğünü yaptım mesela. Büyük mutluluk vermişti bana. Aynı zamanda siyasi mahkûm David Gilbert'ın biyografisinin de editörlüğünü yaptım. Bir de Dan Berger'in Weather Underground* tarihiyle ilgili olan, son derece ciddi kurgu dışı kitabı *Outlaws of America*'nın editörlüğünü yapmıştım.

Weather Underground'ı onayladığın anlamına mı geliyor bu?

Tam olarak öyle. Onlardan biraz geç haberim oldu ama başlangıçlarından itibaren araştırdım. Panterler gibi onlar da genç ve aptaldılar ve tıpkı Panterler gibi onlar da Amerikan Sol'una militan enternasyonalizmini geri getirdiler. Onları ilk defa Pentagon'daki yürüyüşte kalabalığın arasından ellerinde "Vietcong**" yazan bir bayrakla geçerken gördüğümde "Tabi ya!" diye düşünmüştüm.

Anarşizm hakkında ne düşünüyorsun?

Bir fikir olarak seviyorum. Ama ben tam bir hükümetçiyim. TVA bebeğiyim ben. Hâlâ da demokratım.

Neden elini kaldırıyorsun?

Aklıma başka bir taşlama geldi. Birkaç yıl önce "Pirates of the Somali Cast" adında bir hikâye yazmıştım. Korsanların havalı olduğunu düşünen tüm insanlarla dalga geçmek için yapmıştım bunu (hani şu Johnny Depp sendromuyla). Gerçek Somali korsanlarına haksızlık ol-

* 60'lı yılların sonu ve 70'li yıllarda aktif olan, radikal sol militan örgüt. (ç.n.)
** Viet Cong, Güney Vietnam ve Kamboçya'daki silahlı, komünist, siyasi devrimci örgüt. (ç.n.)

muştu gerçi. Taşlamamda onları çok çok acımasız yapmıştım, ki aslında öyle değiller, en azından şimdiye kadar öyle olmamışlardı ya da dışarıdan öyle görünüyor en azından. Guantanamo'yla aşık atacak kadar değiller işte.

Hip-hop hakkında ne düşünüyorsun?

Üzücü bence. Halk şairliği gösterisi gibi. En üzücüsü de siyahi entelektüellerin bunu "otantik" buldukları için kutlamaları. Otantik olan bir sürü şey var.

Pirates of the Universe'*te neden hiç korsan yok?*

Korsanlar çok sıkıcı. Öte yandan evren oldukça ilginç.

Genç okurlar için birkaç kitap yazdın. Çocuk kitabı yazmayı seviyor musun?

Pek sayılmaz. Boba Fett kitaplarım için hâlâ hayran mektupları alıyorum ama onları yazmak resmen kâbustu, her şeyin Lucas'ın onayından geçmesi gerekiyordu çünkü. Çarpışan araba yarışıyla ilgili bir genç yetişkin kitabı serisi yapmıştım ki o daha da beterdi: NASCAR ana akım olmaya çalışıyordu, bütün köylü ve redneck esprilerini attılar. Yetişkin karakterlerim tütün çiğneyip "ain't" bile diyemiyordu. Tabi NASCAR modernleşip şu ana kadar yapılmış en komik ikinci film olan *Talladega Nights*'ı yapmadan önceydi bunlar.

Birinci film hangisi?

Spinal Tap. Herkes bilir bunu.

Lucas ve NASCAR hariç hiç sansürle karşılaştığın oldu mu?

Çok az. Bilimkurgu genellikle radarın altında kalıyor, ki bu da medya tarafından ciddiye alınmamanın avantajlarından biri. *Daha Geride Kalanlar*'a yer bulmakta biraz

zorlandım, sanırım bu İsrail militarizmini taşladığı için oldu. Hıristiyan tutuculuğuna bir şey denmiyor ama İsrail öyle değil.

Otuz küsur yıldır yazıyorsun. Herhangi bir şeyi yeni baştan yapabilecek olsaydın ne yapardın?

Daha çok çalışırdım. Klavyeye bakmadan yazmayı öğrenirdim. Hâlâ daha tuşları aramam gerekiyor, belki de o yüzden bu kadar cimri bir yazarımdır. Hep kısa yazıyorum. Son iki eserim novellaydı resmen. Bilimkurgu için uygun bir kariyer planı değil bu.

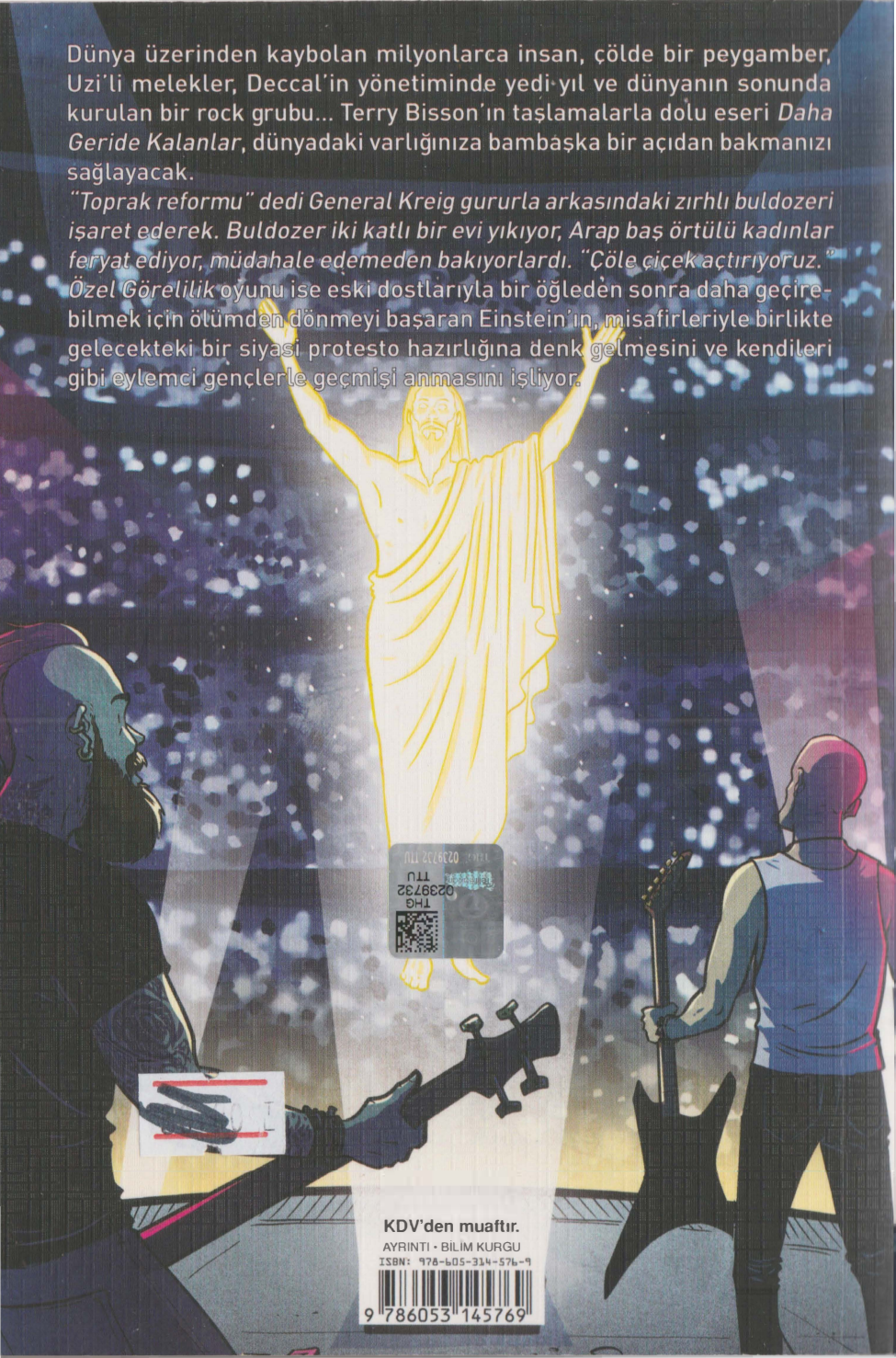
Kızarmış yeşil domatesleri sever misin?

Tabii ki. Bourbon viskiyi ise daha da çok severim.

AYANTI

Dünya üzerinden kaybolan milyonlarca insan, çölde bir peygamber, Uzi'li melekler, Deccal'in yönetiminde yedi yıl ve dünyanın sonunda kurulan bir rock grubu... Terry Bisson'ın taşlamalarla dolu eseri *Daha Geride Kalanlar*, dünyadaki varlığınıza bambaşka bir açıdan bakmanızı sağlayacak.

"Toprak reformu" dedi General Kreig gururla arkasındaki zırhlı buldozeri işaret ederek. Buldozer iki katlı bir evi yıkıyor, Arap baş örtülü kadınlar feryat ediyor, müdahale edemeden bakıyorlardı. "Çöle çiçek açtırıyoruz." Özel Görelilik oyunu ise eski dostlarıyla bir öğleden sonra daha geçirebilmek için ölümden dönmeyi başaran Einstein'ın, misafirleriyle birlikte gelecekteki bir siyasi protesto hazırlığına denk gelmesini ve kendileri gibi eylemci gençlerle geçmişi anmasını işliyor.

KDV'den muaftır.
AYRINTI · BİLİM KURGU
ISBN: 978-605-314-576-9
9 786053 145769